

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۷۰۲۳۸۰

کتاب مجرعه

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۶۳۱۸

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

تجربہ خیزانہ شیخ احمد مدنی

[illegible]

(Faint handwritten Persian text, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

شمار اول در ترجمه فارسی
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...

الا تو عارضت درسا

ر بوده است روش زمانه و دکا

فعل فعل فعل

و بحر قاف رب بد ا ج افرا

شوان عفان و سخن بگر

چو هست پنا و نخل کول کدا

شده شیده آب جوا جبر

خارج است و مانند مغرب

موزه است مغرب و شربت

دریست سب و سب و سب

نصیب و نطف بود و نطف

خزه تیره و سب و سب

خاک خوب و خوش و سب

دریست سب و سب و سب

به ناله و ناله

حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...

حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...

و فان و طالع و کوب علم

بود اخراج بود و سب

فرق بین فریقین بود

شوش است از زن اصم و شوا

مطیع است از دست فرزندم

سزاوار از دور و از هر صدا

بشارت است بلند و سب

نخستین بود و سب و سب

کشتوت بستان و سب

جست و سب و سب

بود و سب و سب

دریست سب و سب

سفید است سب و سب

پلا و سب و سب

حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...
 حاشیه: در این کتاب که در این شهر است...

کوه در آتش زبانی ازین
 که در آتش زبانی ازین
 شد و سخن در آتش زبانی ازین
 شد و سخن در آتش زبانی ازین

از بخت ناله زغال گشتوا
 خشن و خسته گشت کربا

معنی نداشتن گشتوا
 گشتوا و شود گشتوا

غیور گشت خضع
 حکما و کما و بود و قرو

ملک گشت است تا
 و گشت کوه و کفر گشت

ولی گشت خبر و کربا
 گشت استین غنچ گشت

خواگوش گشت مقاض ناخن
 ار شده از زشت رویت ز درون

از آتش زبانی ازین

در میان حجاب ازین گشتوا
 خوان خود در بحر مداین قطعه ازین

گشتوا و شود گشتوا
 گشتوا و شود گشتوا

هم و زنج آمد ازین گشتوا
 زنج و زنج آمد ازین گشتوا

مرغ باشد نوع سبز و تن باشد افاب
 زده و زنج آمد ازین گشتوا

گزبان گشتوا کرد و این گشتوا
 گزبان گشتوا کرد و این گشتوا

خسته غنچ گشتوا کرد و این گشتوا
 خسته غنچ گشتوا کرد و این گشتوا

گزبان گشتوا کرد و این گشتوا
 گزبان گشتوا کرد و این گشتوا

از آتش زبانی ازین

در میان حجاب ازین گشتوا
 خوان خود در بحر مداین قطعه ازین
 گشتوا و شود گشتوا
 گشتوا و شود گشتوا
 هم و زنج آمد ازین گشتوا
 زنج و زنج آمد ازین گشتوا
 مرغ باشد نوع سبز و تن باشد افاب
 زده و زنج آمد ازین گشتوا
 گزبان گشتوا کرد و این گشتوا
 گزبان گشتوا کرد و این گشتوا
 خسته غنچ گشتوا کرد و این گشتوا
 خسته غنچ گشتوا کرد و این گشتوا
 گزبان گشتوا کرد و این گشتوا
 گزبان گشتوا کرد و این گشتوا
 از آتش زبانی ازین

ساربان مستی سار و جاست ناک شست
 و در سیم شام است تیر فام
 کندین دامن شکست محو گشت
 سید کیش است قوس رخ خوش گشت
 بایست یک لیک دو بدن شدت شست
 تماشای بود شکوه گشت
 عین فیض و قوتی زرد جوهر
 و انگاه جان و خون همه مهنز رنگ است
 پوشیده و زبون تیره و سرور
 سبزه زیت آلود و خطره بود گشت
 افشان کلان بدان بوج است
 آنوار است و اله و حیران نفس شست
 کرخون فاش ز فیه کشت
 ساربان مستی سار و جاست ناک شست
 و در سیم شام است تیر فام
 کندین دامن شکست محو گشت
 سید کیش است قوس رخ خوش گشت
 بایست یک لیک دو بدن شدت شست
 تماشای بود شکوه گشت
 عین فیض و قوتی زرد جوهر
 و انگاه جان و خون همه مهنز رنگ است
 پوشیده و زبون تیره و سرور
 سبزه زیت آلود و خطره بود گشت
 افشان کلان بدان بوج است
 آنوار است و اله و حیران نفس شست
 کرخون فاش ز فیه کشت

جای خشم و دویشت سنگال
 کادرت سر من کاچرخ گزشت
 نیستی کانی ناک گزشت
 کا گوش دانیشت و آرام دانیشت
 خرات است بشد و بنیاز زده لیک
 برچیدن و کناه ز فوشه بجیل رفت
 و فوکه عاشیه است خجسته و ترب
 شای دخت شفق و لیل گشت شفت
 رزم دان رسد چو کامه گرامه افکاره زن
 کاست خوک بانگ کلان گشت
 پرویز است چو مشتق و شوق
 لکزه توپاره پاره و مردان سیاه است
 گشتن جو گفتن است بنا و عاقبت
 و سبب سقف خانه بخار اثر زشت
 کادرت سر من کاچرخ گزشت
 نیستی کانی ناک گزشت
 کا گوش دانیشت و آرام دانیشت
 خرات است بشد و بنیاز زده لیک
 برچیدن و کناه ز فوشه بجیل رفت
 و فوکه عاشیه است خجسته و ترب
 شای دخت شفق و لیل گشت شفت
 رزم دان رسد چو کامه گرامه افکاره زن
 کاست خوک بانگ کلان گشت
 پرویز است چو مشتق و شوق
 لکزه توپاره پاره و مردان سیاه است
 گشتن جو گفتن است بنا و عاقبت
 و سبب سقف خانه بخار اثر زشت

Handwritten manuscript page from the "Majma' al-Bihar". The page features dense Persian script in black ink, with significant portions written in red ink (rubrication). The text is arranged in several horizontal lines, with some words or phrases written vertically or diagonally. The handwriting is characteristic of the early modern period in Iran.

Handwritten Persian text from a manuscript, featuring several lines of script in black ink. A prominent section is written in red ink (rubrication), likely indicating titles or important headings. The text appears to be a historical document or a collection of poems/prose.

فلم مضاعفين فاضل من مضاعفين
شاهي ربه صومر و شاد
کاخين جاي جاي از ربه
در سجده و غصه و دم بر سجده

کتابخانه

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

نه جلاله پنهان که در صحت

از رنگ غم و شوق زده شد

خارنما خاره زن شوقیای رسیده

پاکستان در سینه صبح و آه باشد

۱۰ نوکریز هرگز آمده کلاشه خاوه

کے نقطہ پر کاراہ دم دلا اور راہ

نیزه آمد و خنجر کمر بسته از من باز

سید محمد بن اسماعیل

مجلسی مصلحت

اما معنی او ان ابی معنی ب

قبر طبل توراک سغریون

فصل در اسرار کائنات

خماره اک و شبار حصد زراع

صدای از خسته بخت برک و در پرده

فصل پنجم در استنباط سنده و انوار

شماره است که از نام خود برادر

پیر بر سر و دریا و ملک جدید

از کتب خطی

مارکام و پرومارکفشت پامافراز

در آید و در کتب فقهیه و اخبار و در پشته و در پشته

[illegible]

خوشنشان کشته آمد چرخ بدش
 فاش و عیان و مانجست ملک ارمان
 مانی سیاه خانه تر و بدین چرخ
 غار و غار بود سعه مهابود
 درج و شنبه بود کاکل و شتر
 باره و هزار دست نشاند و شتر
 طوفان و شتر یک و شتر
 لاف و لاف اندیک حسد زاده
 زار و باغ و شتر و شتر
 غنیمت و شتر و شتر
 عهد و پیمان شمس آمد سیاه شتر
 خشم و غضب و ان و شتر
 خواب و پادشاه و شتر
 درج و زور و ان و شتر
 درج و زور و ان و شتر

[illegible]

سجده فرج
جلال صمدی گشت از فریاد

روزنامه سوره سوره
روزنامه سوره سوره

نذر لایم و ز کاف غنین آمد
بکاف غنین بر او فاء

و در آن روز که بخت
از دست من برون شد

چند حرفی آوند اندر کلام از هر یک
شمر در هر دو خط فقط و فقط سی

کوزلر در شود پیشی بخوار

حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام با برادر
حضرت امام حسین علیه السلام که با برادرشان

اولاً بر من صاحب چو مندگار و دور

کشت و زراعت، مکتب و دین
و کاف و کرم و دین و دنیا

از اینک تا پیش شو بادشین
زخم عمر را دشمن امدت

پیل باد فاعل و پادشاه

م او کبر و دخت و عمر حاد
دختر یعنی باشد باشد ازین

لیک واقع مشورہ ہاشم قیصر
وزیر قیصر ہاشم قیصر

کافر است و افسوس روزی که کافران

فی شوق مصححات چون کار آموز
و خردمند و متفکر و هنرمند سازگار

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, featuring red ink for emphasis or headings.

انچه بر منی سپاست کوی بر سر
پسستان اندر گشتان مستبان

منزله بخشد و این سان آن کس
چو در و در و آن برسان شیر و آرد

چو بود بر سر خورشید و آبی منجی
بسیار از قطره و انوار طالع خجسته

عبدان در بان و ستر و انوار
وارا شد محفوظ و حفوظ

منطقی خبر بخند حرف در باغ
وار و له منی لای زانیه است هوار

منشی کہ مرکہ باشد منشی نظر فرست
فام و وار و وار کو کون معنی و وار

[illegible]

سجود بنو فیک القحسی رسید این نامه بر پایان حکم

تبرکات و فضائل حضرت علی (ع)
در بیان فضائل و تبرکات حضرت علی (ع)
در بیان فضائل و تبرکات حضرت علی (ع)
در بیان فضائل و تبرکات حضرت علی (ع)

کلام باستان زو زه کرده
 عروسان بچن سلا غازه گوید
 اسب از صاحبان حضور و نشتر
 جا از واقف اسرار و پشتر
 عین دارم که با عین عین است
 نظر سازند زاه ان باغایت
 چشم از غیب و پشتر و پوشند
 هم شیرین تر از شکر پوشند
 غریب رحمت بر زبان کسی باد
 سمع روح این کین کین شد
 چشم شد که از بخش در آخر
 جلاء و طالع کشت زهر
 شایف و پشتر و زهیم
 طالع کشت کن پیش و نه کم

در این روز که یوم الاثنین شهر محرم الحرام
 من شهر کشته نه به صاحب السجده
 و سحر خیز بود در مساجد بقعه کوفیه
 هر که بخواند در این روز
 زکات و صدقه بدهد

نعت به خط شاه
 نعت به خط شاه
 و به خط شاه

اسم الله اکبر
 از این حرف راوند زیم و حسن
 در نعت نظر کنه نعت آهوان
 از این نعت سینه نمی خواهد ای صاحب
 او کس سلاج و کس و ضم بدین دان
 رب جو پروردگار و رب جو خدایان
 رب آب خالص از الکو و سب و نادران
 غریب از ناکه غلام در نعت
 غریب از ناکه غلام در نعت
 غریب از ناکه غلام در نعت
 غریب از ناکه غلام در نعت

خرف اخراج است و خرف مرد درین عریف
خرف تاوانی هم تنهای عسیر ز غم زین
دان رفاق از مردمان خفیه بنیاد و در
مسم رفاق است شط و در مسم رفاق تنوع
شکل شمشیر است به شکل هم چنانست
شکل شمشیر کالی که سازند از آدم و ریس
غنایات غل غداوت غل که بر کوه نشینند
ز این آن مصلحت گو باشد از گردن این
حال جای برین و غل از ریش
غول جانورانی که باشد از شر بر بنیان
من بود از تر و تن و در این
فقر و فقر و شمشیر که در حد بوی کلان
سجده ابو طلحه دان و طلحه بن عمرو که در
بر درمهای بدن مالی طلحه در حد
طلحه بن عمرو که در حد

خوان ملاطفتی مسدودان ملاطفتی
نکست منظره او را و راق چند و کرات
شد جلا رفته رفته است بر حد
سپید لامر عظیم است در میان طلائع
دان کلار انوکا و خلدن کلار سبک
کرد و باشد ملاطفت دان و ملاطفت
دان ملاطفت و در امضا فای با کسی
فریاد کیده باشد مبعشر فرا کفر عیان
از بهر است و قصد کرد و پس بود
از بهر جای برین و انده فردی در حد
ملاطفت و کرب و ملاطفت و کرب
ملاطفت که بود اندر او غیر از زمان
فرا ملاطفت که کرد و اندر او
فرا ملاطفت و کرب و ملاطفت و کرب

عقد بن شد و عقد از دل داشت

عقد بخت از حقیقت حیات

شد طر شخص گرسنه کار و باطل

زوان طر بر هر که برکت بر کنان

خوان روی با آسپار و روی سید

منظر کار روی از هر جبین ناظر

عرض شد طول باشد عرض شد آبروی

عرض بر کسب آن موضع که سار و شکر

خطب کار بر عظم و خطب که خطب و خطب

حاج خطب که سبک آن خفته زک خزان

ربیع باشد منزل صبح و یکسای

ربیع و نور از سبک یکسای و دانت

خبر صد را خبر و خبر و خبر

خبر باشد شتر و خبر باشد که باشد و خبر

فقط و فقط و فقط و فقط

فقط و فقط و فقط و فقط

فقط و فقط و فقط و فقط

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

خبر و خبر و خبر و خبر

شعر شریف بعد از این است

شکران بگو که او را هر چه باشد تا میان

خیزان بال و پر تو که اسم شای

خز چاری که در آن شخص لونا تو را

عشر شین با کن است و شکر تو خورد

سبده روز آن رسم عزیزی که

ببین نظری بی نظمی که

تا بود در روز کارش از وی این نام

تو در صیان نشسته معقت سانسیر شهر اله و صیان

قدح برنج میز افکند فویم
اشک بر آن خرم خرم

منجیات شمس در روز و المبتدئ

بسم الله الرحمن الرحيم

اول دفتر نام صانع و انا او را نه نوس دار العارضا
حقیقت نگار شای پادشاهی است که میزان بردار می شود
صاحب توحید دفتر خانه وجود نمود که می که ارباب مستجاب
هر روزه در روز نامه لایم و دهور بر انعام فیض نامشایی
نامی افراد کائنات شرمنده الطاف بی اندازه اش و حله
ذرات جهان بهره مند از برات روزی تازه تازه شش
نویس عطایش به خطه اسانید طاعات پرستاران مجری نماید
محرم صا طه فیض عامش مردم در می تازه بر رخ عاصیان
آیه و آیه یوم بطوی رساء کطی التجل در آمد طومار قد رتس خورشید

محققان اوست و فوای ندای جانفروای و کون بجهال کالین
 المنقوش شده طامچه امزش که فضا محصل واجب الاذعان اوست
 قادر شد و جبر خاک و آب و هو و آتش را بکفر و جبر و ابواب
 عمال لایم که فصول اربعه اند نمود و شد بهار عالم آرا از ان مفرده
 وضع و در مفرده و تجمیل محل مفر که در صانعی که نور وجود حضرت با خود
 سید ابرار را دوستی از جمیع مخلوقات هما ساسه باقی ممکن ترا
 طفیلی ان بهترین موجود نمود و بعد از ان اولاد اطهار و اهل بیت کما
 ان خز کائنات را که راه نامیدگان دین مبین و کوشوار باقی
 برین نعل و ثم بعد بر مسند ولایت حق و وصایت طفلی مافوق
 کرد انید چنانکه تقریبه معلوم است صلوات الله و سلامه علیه و علی آله
 سماء ابن عم الرسول زوج البول اسد الله الغالب علی الارباب
 علیه افضل الصلوات **آیه** است سرای طبع مبینی سرای که صورت گیرد
 مطالب کونا کون است یکچند زمین پس با اشاره و سستی صاد و حق
 در مساقی سیاق رساله و چیزه انشا نموده بود بجا رسائی توفیق مبسم

بوی بگون بنیال میرد

بوی محقق بنیال میرد و خاطر فتر را بقتل باور کشتن چنانی بر مکن
 این جبهه سرشار را بی چاشنی فضیلت ان عالی تبار مذاق مطارحه
 کسی کو از فی سب و این سب از رسا را بی ارشادش و این سب
 اقتدار بر قامت مطالعه کسی زیبا نمی بیند آری اگر مدحت که با
 پسر مداری را شاید ای سر و بوالفضول اینجا که نوع می سر
 طایران قدسی مظهر عقول است پر انداخته و ای اندیشه انکسار
 پیشه اینجا که نومی پروازی طوطیان بلاغت را بهوای می سر
 بر روی یکدیگر انداخته **بیت** راه و روش کرده کم فی سر و پند
 عقل معانی طراز فکر سخن مبین جهان اینجا که فضیلت نزلین در یاد دل
 که می آشامی و دور بر زم مراد بغیر از کفایت صفات این حمده
 نشاء سجای می ندارد از قبضت سم آغوشی شایه بخت سدا ترس
 دولت و اقبال صد پسرین بر خویش بالید و از رشک کون ننداری
 خا عسبرین شما که کش رشته امید به خوا به پندین و بخت
 بر چه حجب و زهی اعجاز فرمان که آصف طشیان زمان را با اشاره

بوی بگون بنیال میرد

لطفش خاتم سلما فی در انکشت و بی برک و ثوابان فرست
 کار را با بد او عاظمش مشاح فیورنی درشت است مخ
 استداند العالم زین الا کا برو الا عاظم امیر الامراء اعظم
 افتخار الوزراء الا عظم المتوسل الی الله الغنی صاحب بعض
 ابو الحدیج امیر زامخه مدعی رحمتی افاض الله به من یشرک
 من تاثیرات خلقه العظیم ادام الله کاس الایام بقی
 لطفه العظیم ما کانت آلاء الکریم مملوءة بدام الوجود ولا
 الشوری مجتوبه فی کلام الشوری **ب** هرگز نیست از ساعه و از شکر
 بر هم خور بسلسله عیش و دامنش صد و نولک که ناله
 کردید بکرد تو و کشتی تو بکامش **ا** اینه مقصود بسی چشم بر
 تار تو می از محله تو افتاد بکامش **ب** بعض میرا ندک که در حیره
 خالی نیست از صورت جمعیت هر شعله از این فن و این کیفیت
 نمی آید مکر و ظهور فرستگی از علما جزو منطوقی میشود بر فرد
 و من ذالک و دو حرف چهار دفعه و باقی که قایم مقام فاسخ و

مادی از پیش باید خواست و انکاد به اتصال باید بر نوعی که در این
 شعبه نمود می آید **نقشه** در ابواب الی که اولین شعبه اوجه است
 و از درخت اوجه از پیش باید خواست و مادام که نام است
 با اتصال داخل نشود بدین نوع **نقشه**
 و ابواب الی که از انواع و لواحق بسیار است چنانکه ظاهر شود
 و منفردات محصولات و مشتقات جزو محصولات اول بر قوم ثانیای می پیوندد
 که قریب آن محصولات دوم است و قریب محصولات اول سایر
 جهات و اتصال آن بدین طریق است
 اما محصولات مقرر است
 اول آنجه حاصل است بین قری و مزاج و مواضع و محصولات
 و طوابع و اغتام و غیره است هر کدام را مادی علیحد درخت
 محصولات از پیش بر خیزند و کل واحد از مذکورات را با سه اول
 به ترتیب قریب و ثانیای ترتیب حروف از ستوی و صیفی شمار می
 مفرد و مفرد محاسبات مفروض باید داشت و ترتیب قریب و بعد

در اوجه مقرر است

در اوجه و مقررات معبر است و در باقی ترتیب حروف چنانکه در این
 این رساله ثبت است و همچنین در مشتقات و کل واحد از محاسبات
 اگر مفرد و اگر چند مفرد و تفکیک شود مجوز است و اگر در یک مفرد
 تفکیک باید کرد و آنکه ترتیب و اتصال محصولات و مشتقات هر یک
 بر یک پنج است اما سیمای محصولات ثانی مشتقات کوسید
 باز به ترتیب قریب و بعد و حروف قریب و بعد در کلیات مثل
 فکان باقی فی کلان و حروف در ضربیات همچو اسامی حروف
 و خانات و غیره و این کلیه و ضابطه است در محصولات و مشتقات
 و بعضی از مقررات **نقشه** از انواع ابواب الی که از جهات است
 که قریب محصولات و مشتقات میشود این جمله است که شود و حروف
 از شخصی صحیح الی شنب که واضح محصولات و مشتقات
 به یک مد مفرد است چنان مفهومی میشود که قریب رواج میاید
 و اگر هر کدام را مادی کردی با سایر جهات سه قریب میشود
 اما جمعی که درین عصر فانونند مجوز است که محصولات و مشتقات

هر که ام بر سر می باشد که در سایر ممالک
 و فرود می کند و جزئی فی سربینه نظر می نمایند و با عتقاد
 شق اخیر استلزام نیست چه می تواند بود که واضح بجهت ترین چنان
 نموده باشند به جهت تعدد به نقد بر سنجیده را اصلی صحیح نمودار
 نیست اما سایر جهات از این توافقی است اول حاصل احوال
 که در محل خود نموده می آید و اتصال این
 دوم و جوایز مملکتی بیستوم وجود
 اقامت و شکست و شکست و مساعده و منافع
 مضار به که اتصال آنها به اتصال حاصل اند که در طایفه النعل
 مکرر در این که مبدل شود **شبهه** از او ارجه در شقیق را با احتیاط
 و استخراج هر چه بجهت اخراجات و عوارضات از نقد و تسهیل
 برومی موجود و تحول آن سازند و مومی السیه به عیال قضای آن کنند
 تحویل کنند و آنچه محتاج به بزرگوار است و الوصل موقوف بر قطع
 و فصل است تحصیل خوانند و این برود در او ارجه و توجه به هر چه بود

الله اعلم

بروجه تفصیل مکتوبه فستش آنکه ارباب استخاویل که
 و استخاویل را بر مکتوبه در تحت آن در آورند و بعد از آن استخاویل
 گویند و صاحبان کجایل را اسم باسم در مفردات محاسب
 مفروض دارند و اتصال این است
 و استخاویل را بعد از آن قمریه استخاویل
 و محاسبات ارباب تحصیل را نام بنام در مفروضه متعین سازند
 و اتصال این طبقه ارباب استخاویل است و در محاسبات
 استخاویل را به استخاویل تبدیل کند **شبهه** از او ارجه متعین
 تفاوتی و شبهه است که قمریه شعبین بر بورتین است چه گرد
 خام که به قضای می باشد به تقوم قمریه ششم خویش را در این
 در سلسله نشان این فن منظم ساخته اند و در میان را جزو
 سایر جهات میدانند از این غافل که داخل ارباب
 احوال نیست چرا که مبلغی با مقداری بقرض دهند و از آن به
 جنس باز یافت نمایند و اگر از منفعتی بوجه به در وجه منافع و

ابواب کنند پس اصل آواخل ابواب اطلاق غنوانه
 بود و در او ارجح از آنست که گویند که بنحوا هم خوانده
 و اطلاق از نظر نزدیکی سائر جهات و نمودن
 حکم محصولات و غیره دارد و مفرد و مفرد محاسب
 تشخیص مراد بلیکن به ترتیب حروف و القاس
 اینست و هر کدام از نمودن این بنا بر مذکور
 که ساقا گشت مذکور طحیة خوان نمود
 در ادب توجه که ماصطلاح این جماعت بخرج است
 استخوان حسبی که گاهی در آن حبس بردارند
 و قرینه او ارجح است قاعده آنکه توجهات را
 از پیش بر خیزند و مقررات را بر قم در سخت
 و اتصال کنند و بار دیگر تکرار توجهات کنند
 بر آنکه محصولات و منفذات و صنایع
 به ترتیب حروف به تحریر در آورند و شواصیح را

علی سبیل الوقف

علی سبیل الوقف در سخت هر یک مفصلا مشروحا
 نوشتند و توجهات بر دو قسم است اطلاق و سببی
 و اتصال اطلاق فی بدین نوع است
 و صیغانی که در اطلاق فی تحریر

میسازند آنها میشود اینست التام اجرت اخراجات
 از معانی استعمال اسقاط اخراج اتفاق اقامت نظام
 القطار انکسار بار و نالود بهاء المد کوشش
 مند مل کجولات محصولات تخفیف سلبه جیب سلبه
 نظایه تعظیم تغییر تفاوت تکلف تکفین سلب حق
 حق النذر سر حق السبی حق الشرب خمس حاشی
 رعایت روشنائی رنگوازه سه علف سوخت سوز
 شرب صرف ضروریات طعمه علق علقه عمارت
 عوض المد کوز فرشتن قیمت قطع کرایه کمبود
 مرت مساعد کمبود مقرر مواجب نقصان ناله و طیفه

باد بود و فکر واحد از صیغ مذکور را بدین ترتیب
 منظور دارند و در تحت آن و هر مخرف گویند و نحو
 در تحت آن وجه بدین وجه در آورند **و** گاه باشد
 که مخارج وجه مخرف نباشد **و** گاه باشد
 صیغ رعایت وجه کدانی می کنند و نیز بعد از نوصیات
 مفقرات گویند و در تحت آن اول فلز محمولات
 و مستقلات و بعد از آن محمولات گویند و مسکات
 و شطرنجیات و رساند که در او اربعه شرح
 تحت است اینجا مخبر ثبت کند بر عکس هم جاریست
 بلکه اولی و بعد از آن مستقلات گویند که فریه محمولات
 دوم است و آن نیز همین کم دارد و بعد از آن صورت
 احکام و غیره گویند و احکام مطاعه و تعلقات و مکاتیب
 و غیره بکشند تا آنکه تمام می شود و بعد از آن
 محمولات و صورت احکام نمایند و اتصالات
 اینها را در زیر آن می نویسند

که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن
 که فریه در تحت آن

بدین کیفیت است **فریه** در فریه و اتصال در آن

بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن
 بعد از آن

دو دفعه است **فریه** در فریه و اتصال در آن
 بات است **فریه** در فریه بدانکه هر چه در این فن بخیر باشد
 از اینها ضروری فریه نماید و اگر فردی در فریه بدست مخربین فریه
 دهند گمان نبرد که فرد فریه آن فوت نهد و هر زبانی فریه
 نویسند فریه ها اول آنجا که گنات ساز شده
 از سر نوشتن و شوار باشد از این فریه بدست می آید
 سازند دوم توجه که اگر فریه هم رساند غیب نیست
 از این جهت که توجه خرج است و ظاهر غیب خرج است
 چه خواهد بود و بنا بر این تعصبات را احتیاطی فریه نویسند
 که هر چه در دیگر هر چه در فریه آن شود از اینجا است که

بعضر اسما و قدما فی قمر نمبر ماند سوم در روز پنجشنبه
که حکم توحه دارد اما اینجا تک حذر توحه است که در توحه
نست که آن نکر ایک ضمه است در کروزه در حیات
اکثر مفردات بی قرینه می ماند چرا که قرینه مفرد و مفرد
و قرینه هر چیز از سر خود باید و باید هر دو هم نباشند
چون او را چه و توحه و مله و مله و قضا و قضا و امثال
انما قرینه اند و قرینه اسم نهم است خواهی و خواهی
در و تش و هم چنین تقود و احنا اس و امثله و امثله
و غیر ذلک را با آنکه مناسبتی با یکدیگر ندارند
قرینه باید ساخت و کمر موقوف به سلبه رفیق و فکر
دقیق نیست العاقل بکفیه الاشاره اگر برسد که
بی قرینه نوشتن جز در است حاجا ز نیست سیر
در و هر که در توحه است و در آمد بروایت
و طو امیر و انارابی قرینه نویسند جواب است که

الف ب ج د ه

واضع کلمه ساحته که هر چه را مخرف نویسند قرینه
سبب هر چه قرینه ندارد مخرف نویسند **بیم** در قضا
و این نباشد که چون متر از شر بر خیزد مادام که
موقوف علیهم داشته باشد بر سر فرد و در غیرینکه
باشد مشروط بآنکه مد از روز فرد بر خواسته باشد
نه از ظهر و دیگر که در ضم نوشته شود داخل قضا می شود
بلکه در تحت اتصال انکسار کند بختی که از طرفین
اصد بقدر غنی قلم سخاوتمند و آن نیز اتصال است
اما شکلی دیگر دارد که نموده می شود و اتصال صلیبی
مانند ام اتصال ضم و هر چه کوشاوری کنات
شود آن نیز در اتصال سکم مد ضمن دارد و لکن بقدر
از آن کوتاه تر و ثبت اتصالات بر سر نمودار
تمام در این محض را هم متصور است و قاعده
زلفصل است که این قلب خسته ایم

غیبت مدبار اتصال از غیبت متجاوز باشد و از انما
افراد گرفته اند تا بر این تعیین عقد خمس از هر انما
و از جهت اتصال ضمنی و ضلع تعیین عقد نشده و اتصال
کوشش و کوشوار و بدن خواه ضمنی و خواه متمم هر که ام
سک فرمید از رسم متمم دارند بدانکه هیچ مد نظر
چنان باید نوشت که اگر فردا انکس مثلثی میان کنند

چنانکه در اتصال

چنانکه در اتصال اصل بخط تحریر نموده شده مدبار در خط
مدکور تجاوز نه نماید و مابقی را از جمع باید نمود **دفعه پنجم**
در کوشوار و بدن و غیره و در آن دو حالت است
بابت اول در کوشوار و بدن بدانکه ناقدان لیه لیه
کوشش و کوشوار بر موضوع ساخته اند فایده آنکه
هرگاه در منزل آنها هر کس خواهند روحه احوال تفصیلی دهند
غیر آنچه در بخار بر جزو متفرق و مقصود حرکت توانند
قاعده آنکه مدبار هر که ام از یکدیگر بلند تر باشد خواه
میان بسته و خواه ضلعی و بعضی قصر و طول را بقرینه
و بعضی شیر جابزه داشته اند و شق اخیر اولست و جمله
در این نظر منصوص است و دفعه بار کوشش و مدباری
بعد از آن کوشوار و کوشوار مدکور و بعد از حجاب و مدبار ضلع بدن کوشوار
کوشش و کوشوار جابزه و رسم و مفرد و تر کوشوار است
که مدبار ضلع بدن کوشش و بعضی اتصال کوشوار گرفته

و مدبار ضلع بدن کوشوار

[illegible]

والله اعلم

و استر و کا و و خر و کو سفند و آهورنگ و غیره
 راس نویسند فیر است و میون زنجیر نویسند
 و بعضی رنگ و شیر و امثال آنها را نیز زنجیر نویسند
 و بطور و خط آنها و شیر مرغ و کف و ماهر و شکور اقله
 و مار را ناما زبانه نویسند و نمشیر و کار و دوخیز را و نیزه
 و گمان و روپین و اکثر آلات حربی قرضه نویسند رعد
 و باد لچ را عدا ده نویسند و پولاد را زره و قبا
 و هر چه بدان نام پس فلان نمود ثوب نویسند چهارک
 و زت خواب و پیراهن زیر جامه
 و ت نویسند ز رلفت و اسر و ظفر و هر چه در ت
 این بر خطت قالب باشد طاق نویسند حمیرا است
 و قطیف و لنگ و فوطه اگر طاق است فوطه و آلا
 و کاغذ و دستمال و ت و امثال دستچادر استجه نویسند
 و بعضی از امتعه را از فیر میگردانند و غیره عده نویسند

و سایر افش را از ج و ت و ب و کتاب و ب و ت و فای
و تاج جلد نویسد و کفش و جاقش و بنده آن و چکله
زوج و زن را سر و اند و است و ابه نویسد کلمه و عا
و سوزنی و غن و سایر فروش و زوج با فرد نویسد
مانعی شباهت عدد چه اگر مذکور است را اکنون بعد
و جاز نیست چنانکه اگر خبری که صیغه عطفه دارد در تحت
بیاد اند کور در آورند و بنویسند بود در اند عا تصرفات را
داخل است **مقدمه** در ادب حجاب نویسی و در آن
دفعه است **فهرست** در طبع محاسبات و سایر کلیات بدانکه
محاسبه را بجز طبع مفروض دارند اول بطرحی که در دفاتر
ثبت است و دوم مقصد است و مقصد چهارم منقح
نجم او را چه جزو ششم کیفیت محکم و مقصد بود آن آنها
به ترتیب مکتوب احدی بعد از احدی ۱ آنکه اسامی صحیح
مفصله مشروحات ثبت کنند و دست از قیود نزع بردارند و

نصبتی بآید

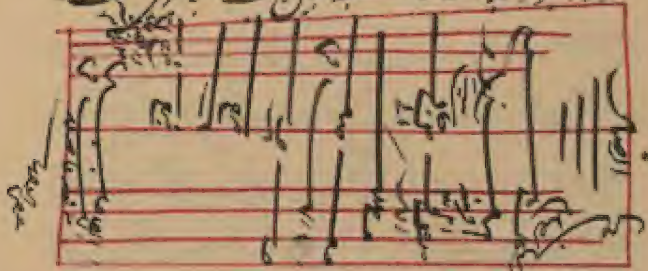
و نصبتی توجه و در خلاصه رسانند و تواریخ مرقوم دارند
مقدمه آنکه مجموع اسامی جمع و خج و فو تر است شرح و قید خبر
مقدمه آنکه حضور اسامی متعذر باشد اما ممکن است اشاره و غنای
سابق و مناسب و علامات و تواریخ کند و از حجاب ببرد
۲ آنکه اشاره با سند کند و از قیود و تواریخ خالی
کند **مقدمه** با عدم حضور بود در محاسبه از دفتر اخراج کند
نامشکام حوالات بر ناده و کم رجوع شود **مقدمه** کیفیت محاسبه
و حقیقت اسامی و صورت قبول و لا قبول مودی قلمی
و بستاند و تواریخ چند آن رجوع نکند و این طریقه
در تحریر ابواب بکار آید **مقدمه** بعد از صیغه پسند رجوع بکند و در
مفاصلا نامحبات نیز و طبع می باشد و فصوص مطرز کرد و صورت
مساب و الا فقر محاسبه گویند و سکیم این محاسبات
همه یکی است مگر کیفیت که در آن مفروضه و من ذالک می باشد
طریقه ای که آنچه جمع است بملل طلب خواه و در تحت

اگر بخوانیم

کیفیت مخوف منظور دارند و دود فقه گویند یکی دفعه حبس و دیگری
 دفعه باقی در سایر محاسبات بعد از آنکه تحریر یافته شد
 و جوه ملوظه را در تحت آن منظور نموده بسمیع پرداخته نمایند
 و اگر تفصیل داشته باشد مرقوم و بعد از آن من ذالک
 و اخراجات را تفصیل و ضمیمه خود در تحت آن در آورند که
 یک صنفه باشد مرقوم انگاه اگر چند است الفاضل و اگر یک
 الباقی و اگر چیز باقی و غیره منظر آید الباقی باقیه فاضلا
 باید گفت و فاضل بر شو که رسته باقی به بارز آید پس
 فاضل را خواه دهند در جنبان عوض الوهم مخوف به موجب
 گویند و از هر جا عوض داده فید نمایند و عوض فاضل را در
 مکتوب دارند و اگر هیچ یک از آنها نبوده باشد
 میزان خرج را بر خوشن ذالک نوشته رآده بر آن
 زنند به صورت و بارز که جابر میزان است ملا برسد
 و اگر بعد از باقی خرج دیگر رود هر حرف خرج و دفعه خرج و باقی

راجع به دیگر

خرج باید گفت تا وقتی که خرج مخوف رسد و هر جا از مذکور است
 که صورت انعام باید بنویسند که گذشت رآده بر شو کنند و آن
 حرف باقی و دفعه باقی و باقی باقی ششم شود که از خرج
 به محاسبه دیگر گذشت و تا ما برسد و از باقی اصل الی آخره
 به جا نموده دیگر گذشت و جاریست و اگر آنها در نظر این فرد
 نموده شود بداند محاسبه بدین کیفیت است بر بنابر اینست

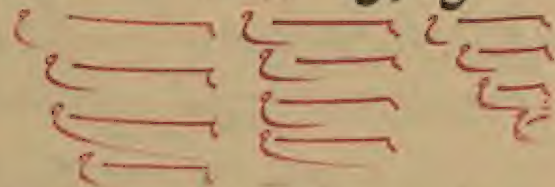
که شعبه ان علفان را ان باشد پس اگر حلقه از ان اخذ
 شود سلسله ربط از میان برخیزد پس بر عدم وقوف
 سباقین چون خیانت و لیلی می باشد و از انجا است که گویند
 واقعی صیغ الفلم و نفس الامتیه راسخ و مرید و باقی

و در هر مفرد دو حرف و چهار دفعه شمر نباشد و بابت جمله
شمر در ثبوت محاسبه است و هر مفرد حسابی نیست نموده اند
بخانه محصور که از چهار دفعه نباتی در آن بر دایره او حرفین
سقف و تحت آن ساخته اند و از باقیات متوالیه غرضها
بر آن مرتب درشته اند و از من و الک را هر بر آن
و از نباتی با فاضل باب نسخ و اطلاق در او بخت اند
چه بقدر و چه کسر و اطلاق از کتب انسانی نیست نمودن
اولی است بدانکه آنچه سخن نویسنده اگر از قلم نوبت
و تخصیص صنفها را زیادت است بدین نوع و در
تخمین آن مختصر هر نویسنده بدین قسم و اگر کسر و باز بخت
نصف در نوع رسانند بدین شکل **نقص** و در نوع هر
بیت گذشته **دفعه** در حرف دوم در سایر قواعد و در
دو باب است **بیت** در ثبوت و اطلاق بدانکه احکام
و بروات و نوشتجات و منکات و قیوض و طوایر

و تواتر

و غیر ذلک در ثبوتها نظر بالمصدر کنند بختی که اگر
در نباتی یا نوشته از پیش بروز علامت نباشد در ثبوت
نقصه مقلد آن کردند تا مناط نباشد و رجوع کلی و جزئی
همه جای ثبوت باید کرد و سافز را رسیدند که
الایع را داشت و باخذ است گفت لفظه باشد تا
بدقت رجوع نماید و اکثر ثبوتها گوشوار است که المقرر
را آنها را بدین شکل کرد و دو کار بر سپردند
مختلف میکنند و هر چه از ثبوت کنند تا ضروره المقرر
نقده ناموده آن به باز نویسته باشند مناصحه و جاز
و د اخلا و محرز و سایر تصدیقات باشد مقرر است
که از کلمات مذکوره خالی است و هر کاه در مسلمانی با
مقدار شهرت و طلق شود المقرر و المقرر هم المقرر
بدین صورت نویسنده
که بجای اصلاح است و اگر نویسنده شروع حاشیه

وخوان داشته باشد در ثبوت حواشیران دوازده
اول آنکه شرح اول از ربعی از شرح ثانی و ثانی را
از ثالث الی آخره کوتاه تر نویسند تا خلاص شود و که نزدیک
گشوده دارد اینجا وارد است که هرگاه شرح متطابق
متوافقه داشته باشد دیگر محضر استکتاب نماند
و بعضی کوشش تا کوشش ثبوت کنند بطریق که اقرین
و پیش فرق خوان کرد و با عقلا را قلم ثانی ثانی است
که شروع حاشیه را تمام کردند که ثبوت نماند حاشیه
در سخن محقق شود و از نقصان حواشیرا می باشد
و افعال نگاشته این است **بسم** در افعال مذکور بدین

این صیغه را افعال مذکوره خوانند که منظوم است

صیغی هم از افعال

صیغی جمع را در اصل وضع کرده اند
در فطرت رفع استماع اول پس استعمال گفت
اكتلاف اندر سبب فکر و جمع استماع اول و انکسار
اكتلاف استماع اندر سبب فکر و جمع استماع اول و انکسار
خبر است که حاصلی معتدیه داشته اند و فخر است
شاید واحد را الواح جمع تواند بود مثلاً زر دهند و اقمه
خبر را در میانند و استعمال است که اگر بعضی از رفعتی
تمام کنند از رسم و طلاس بهم مصالح است و اجرت نیز
دهند حاصل مجموع مذکور مطلق از رفعت خواهد بود
انجا که حاصل بر بار زو اخراجات برخواست او اجرت
در سخت حاصل اند کور و رنجا که بر عکس است توجه
که اینجا وجه بر زیر باید و در او اجرت مصروف و او نمود
میشود اکتلاف مثلاً از رفعت مستعمر را سوزند و سخت
واجبت دهند حاصل این قدر بر نرفته خواهد بود و اگر زیاد

ظرف سازند و حجر که در انقطاع و انمود مر شود و باستمال
 در آورند و بعضی در انکسار تمام کند و ثقی اول انصاف است
 انقطاع این است که قاشق بجهت لباس قطع نماید و حصار
 ابره مقطوعه باشد بلکه وصله هم پس ان حاصل را در مصالح
 استعمال حجر نموده نهمه مصالح او اجرت دهند و لباس
 زنگ نماند و بعضی در سخت انقطاع مبرد و ثقی اول
 اولی است انشقاق آنست که چوبی را ثقی کند اجرت
 قطع دهند و در و خیز و شسته چند خواهد بود و حجر مرصع و
 اکثر آلات حرب که دانه نشان باشد در انشقاق چنانست
 انکسار آنست که ظرف مظار انکسار سازند و اجرت
 دهند و حصار چند مثقال طلا خواهد بود پس اگر از انظره
 سازند و حجر که در انقطاع نموده میشود باستمال در آورند
 و بعضی با انکسار تمام کند و ثقی اول انصاف آنست که
 آنست که قیاس در بند و کلام هر استانند که حصار ان

تمام

نیمه مثقاله و بعضی

تسلیح مثلاً آنست که کوسفند رنج کند و اجرت تسلیح دهند
 و حصار ان گوشت و پوست و کله و پاره و سایر حصار
 پس ان است که متاع فروشنده که حصار قیمت ان باشد
 احد در بار زو حصار در خوشو کسند و کهر واحد از صنفها مرزور
 نوعی که در استعمال مذکور است در او ارضه و توجیه هر
 بشخص باید و انمود شود **باب پنجم** در خوشو بار شمشیر خله بندی
 مسلح یا مقدار از مقدار موضع نماید ان قبل یا ان مقدار
 بر شو که از اند و موضع را منبر کنند و اگر خواست حصار دیگر وضع نماید
 بر شو که از اند و بجای منبر اعبه گویند و اگر حصار دیگر وضع شود
 باز باقی بر شو که از اند بعد اعبه گویند و آنچه بخواهند
 وضع کنند و باقی هم اعبه گویند و در بار زو در آورند تا
 دو ارضه مرتبه این حصار را جایز داشته اند و بعضی گویند
 اعبه هم سه مرتبه یا شش مرتبه جایز دارند خواه مرتبه اولی
 و خواه کت اخر هر جا که قطع مر شود باقی را به بار زو نویسند

که مناط اعتبار و تقیظ اشعار و سایر روحانیت باز خواهد
و به در شکل این سر و باز خواهد نمود

الصلوات

Handwritten text in a stylized script, possibly a list or a series of short sentences, arranged in several lines.

و کلامی که خوشتر است

و کلام باشد که خوشتر و بارز کلمات حرف و دیگر داشته باشد
و محتاج نفر و دیگر شود و سایر رعایت کوشا و رویدن بلند
و کونایه در مدایید آید ضابطه آنکه از قرینه و ترمیم ضلع
فردی و زنده نماید و چون نفر و دیگر رو و بدین طریق در
اول ضلع فرد اول نموده منبسط و موضع نویسد و اگر بعد
بوده باشد نموده بعد و گویند و منبسط در اقصای نمودن
اتصال کند بانی در ترتیب و مدید آنکه ترتیب حیات که
اساس انسان و قری و مزاج و صیغها و غیره بعد از ترتیب
قانونی واضح که در پیش گذشته هر جا که بوده باشد
به ترتیب نویسد و حرف اول را اعتبار کنند و اگر
در حرف اول شریک باشد حرف دوم و با وجود تساوی
حرف دوم و حرف سوم الی آخره و اگر دو کس یک اسم
داشته باشد با هم بدو اگر آن نیز شریک باشد بطن
رجع می شود و اگر از یک و طبع باشد نقص و حال و دیگر در این

نماور باشند در تن و اگر در تن مساور باشند لا علی وجه
 نخست بار گفته اید بر ابر احد و در موضع و غیر چنین رود
 که متساور اگر حرف باشند تقریب و بعد و نوسه نظر کنند و یکی
 مقدم دانند و صیغها چون حضورند از این صورت غارند
 بدانکه کلمه در مد آنست که اول حرف آخر را بدهند و اگر حرف
 آخر معتذر باشد حرف قبل از آن و رسم چنین تا اول آن اسم
 اگر حرفی نبوده باشد دو مد خوان کرد و مد شود در آن بخانند
 شکر کوفی و در غیره که بدین نوع است و بجز این گویند

جوشش	جوشش	جوشش
جوشش	جوشش	جوشش
جوشش	جوشش	جوشش
جوشش	جوشش	جوشش

معدله
 جوشش
 جوشش
 جوشش

بسم الله الرحمن الرحیم

معدله
 جوشش
 جوشش

بسم الله الرحمن الرحیم

مدان و آگاه باش که در فرد باره هرگاه مقرر باشد
 تقدیر باشد وضع شود در هر اول منافی میزند و در هر
 و ثالث بعد از مدد اتم بعد از مدد مقرر شود و در صورتیکه
 در میان این علمها بعد از تقدیر باشد علم اول شود
 که مقرر است مقرر علاوه فلان در وقت باز منافی
 مقرران زد اگر در فرد باره تخطی چند چیز علاوه نماید
 اتم از تقدیر باشد با کول یا قبوسر عدد یا وزن باشد
 و در هر اول مقرر است مقرر علاوه فلان

معدله
 جوشش
 جوشش

و در هر ثلث و المرقع بعد که عمر تمام شد آن مقدار باقی
ببارز مرآید مثل این

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بعد از آنکه این را دانستند بدانکه دفتر با قسام مختلفه
مستافه فهرست می شود و اما آنچه در این زمانه متعارف
این است که اول فهرست دفتر اوارجه و ابواب لال است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

و این صغیه اوارجه از براسر جمع و پنج و لا بایست بعد از اتمام
این

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

و این صغیه اوارجه از براسر جمع و پنج و لا بایست بعد از اتمام

آنچه جزو بلده است و غیره پس است جزو به جزو با علی که
شده و تخت بلده مر نویسنده هرگاه اصل و اضافی هم دارد
باید نوشت تا نام جزو جمع نوشته شود و بعد از آن بگویند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

این نام محکم چنانکه از آن بازده می شود و جمع می کنند
بعد از آن حرف ثانی است

ثانی و این از بابت این است که اگر در باب قبله یا علی نوشته است
در تخت حرف ثانی نوشته شود تا نام شود

و آنچه در آن باب صغیه بر آیه یا رقم با اسم اولدیت از دفتر
بخرج آن جا که مر آید و تخت این من و آنک بر آیه بر غیر نویسنده
تا سر رشته می شود

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

و این پنج را هم بنویسند زیرا که این است که موافق حروف تحریر صفت است
نویسند تا وقت محاسبه آسان باشد بعد از دفتر ابواب الهی و غیره

این فاضله
 ا ب ج د ه
 و ز ح ط ی
 ک خ ع ف
 ق گ ص ز

این صفت از باب الحاق و بزرگ است که در کتاب فاضله نوشته شود و در دفتر
باید جمع و جمع هر کتبه را در را عینه و عینه در کتبه ابو الجبر ان تحریر شود
بعد از شش خانه سابق اسم ان موافق را بنویسند برین نحو

الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله

هر چه بخیر او شود از هر چه از همه از مایات باعداد و یا بکسر خود
قبض بقبض من نویسند تا کتب او تمام شود بعد جمع او را بنویسند

میکنند بعد پنج او را بر اة بر اة موافق حروف تحریر صفت خود بنویسند
من نویسند تا تمام شود و چنین کرد و هر کاه و دفتر را بجا آورد شود با هم جمع
غلان قه و بعد پنج بابت اینها گرفته شود بر این صفت بر او باید رقم غلانی

الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله

از قله در قسم پنج شتر غلان شش لکه غلان بر و غلان غلان بنویسند
گرفته شود بر این موافق و قبض بر کاه و غلانی از این دفتر را بجا آورد

الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله
 الله الله الله الله الله

از قله در قسم پنج شتر غلان ۲۰۰ مثلاً شش لکه غلان غلان بنویسند
که غلانی بجا آورد و غلانی گرفته پاورد بعد از این دفتر و بجا آورد

و بکری که فرقی است با این علامه نوشته که حواله باز از مرثیه نوشته ان است که
 هر چه مرثیه را بخوانند حواله باز را نمایند اسم ان ملک که در سر برده مرثیه نویسند
 مشقه نام با نامت یا پیر یا در خیم یا بیخ یا جبهه یا ذوال یا جبهه باشد همان اسم
 بسیار که مرثیه نویسند و بر او را هر یک صفت محیده است که هر چه بخواهند
 بان صفت از سر ان بر او حواله نمایند و هر گاه تحریر در شکر باشد فقرت
 کردن ان او را به ابواب الله یا شفا و غیره و تجاویز در گذشت در اول
 اسم مرثیه نویسنده

در اسم

قرینه سر بازان است این اسم با این ترتیب اسامی می نویسند نام خود و بر از آن

بعد از ان

و مرثیه نویسنده است که این را هم همان ترتیب اسامی فقر مرثیه نویسند و بعد از ان
 خود اهل نظام است همین

اسامی آنها را به ترتیب در عقب سر رسم علقه و اسامی فقر مرثیه نویسند بعد از ان
 قوتان نواره را بر سر گذاشتند

در بنده است

قرینه اهل نظام است

بسیار کرده این رسم هجرت یکجا است نوشته مرثیه و این فاصله

در اینجا پیشتر همان هم میگویند بر کرده و بر با سر و چاه با سر و در با سر و چاه
 مرثیه نویسند بعد از ان که در ان رسم با اسم با اسم در ان اسامی نویسند
 نام خود بعد از ان الحار است

بر چه از دست بقاعده اگر او اسامی نو بسند بعد ایلات است

ایلات این اسم این قاعده اسامی نو بسند بعد از اینکه اسامی قدیم
سواره و سینه بسته حاجت نوشته شده و مشروطیت
و تحریرات را بر یک باقی نوشته شده و بقاعده و مشروطیت
کرده هر یک صیغها را موافق حروف هر یک عید با یکا نو بسند
نام شود که این مختصر است و تمام بودم

۴۴۴

بسم الله الرحمن الرحیم
و با این پانزده باب است

حد این پانزده باب است که تذکره نگین بر دو باب است از طبع نگار
و نگار گشته و وطایر و کس بر خط و قالی که وقت کشودن از صفحات
نگین جز قلمون نه و مجموعه الف بر دو باب است که ستر از و بند و
و لها بر پانزده کرد و در خط و لبر که بر پانزده کردن حور و نشان
بفصل خط باطلر کشیده اگر و صف تدبیر او را قشر نگارند و در قلمی
اقاب از حالت آب شود و اگر از حور و لبر حد او شمر و قلم

از حکام نظر بخوابد که عرصه نمود ظهور نه بانه علی بزرگوار که شاه بهر
آن بنابر زلف بر تاج بخت بپوشد و عارض مهر تاب او بخت و شهنشاه
صبح الوجب صباح بیکر خند و شکرت بر تاج شیر آخته شد و لغو و شمر
روز جوانی بخیر مروج و در و زجت اندوز شرسان شب قصیر خوابان
مستج قبه خفا در آتار استی تیره بخت جز بلا و سیر و سیرت از رخ
غیرت از ار حله عروس آفتاب اندیت بود و فر که خدا رخا و در
زهر اشغال خنایه و ترانه مطالع از مناسبت و قصه بود و نادار به اوتار
چار بار سرور و راه از ناله دایره میزد و مطالع ظلم بدست گرفته خفته بود
تا به چک بنواخت و غور شبه نگاه بکرم میگرد و بهرام برسم غلام
ندت سحار آور و شتر نهان معان علاقه و ذرا ده افور و سرور بر آراسته
صدر در کمر گشته از صبر بر نظر در کوته بام فلک در صراقات اندیشه
چرخ از منطقه بتیبه نور که بسته خفا و سر بر غیت افزاید بر نام عاج معقل بر سر راه
و چهار و کنگست گرفته خفا از آتار استی زلفین شک بر پیش گرفته
از ده نیز فلک آب میکشد و کواکب بک با لنگ ابر بر بر که بسته بهر

نقشه از پیر بزرگوار

شوق از خم به لب تشنگان مجلس آب بر بخت عواصم سرور کنگ
از صد او نامانان بر تابه بکشد و بر سر بر بختان سر سود و ذنب خفته و بخت
قلب از دست داده و مقدم و توترا از جوم تانسان مقدم و توترا بسته
نزد و سر و دهر و سر و دهر و سر و دهر و سر و دهر و سر و دهر و سر و دهر
فان با و رن گشته خفته با دایان طافرا خفته غراب از و رن خفتن
بقیاد خنجر در آتار ملاقت نفس سیکر دجا پارس بکوفت نبات آتش خنجر
مر نمود و قصه الما کبر ناز و نعت بر تین کلانان سپهر بر میبرد
با حبه شربت مر ساحت و پروین خند مر ب و شاه المذبح خود گشتی بیکر
اسد از بار صبه ششم نگاه بود و سهم با و بیکه سرور و زکشت خلک بود
از مریت بهیم آه خفا بر سر القول با سر خندت بیکر و ذات الکرمین
گزند آتار الکرمین بخواند و زنده اسد اسد الله الله و صلب از ناز
ز ناز از تین جالیر ساحت محکم الله الله لاجان صبر و شکایتی از دست رفته
و سیر ابر بریم لا اله الا الله که از بر آبر شتر شیدین شیوع باشد
خط الکائنات لا خیر من الا فلک ساحت از لکه زجت بر سر سر شایان

تا شاکست نه شبر بل نیز مهر رو پوشیده از قلب العقب برقع انداخته
نواب هم سیر میکردند و سبازات محو نظاره گشته در مقام حیرت
ثابت بودند بهر از که اکب با هزاران چشم برابر تا شاکست گشته
اشرفی شجاعت شاد و فرموده فراداد و ملک بجز زهره را شک و سرگردان
که اگر سالی سیکندشت نظر از آن برتر گرفت آسمان بختش اعتبار کرد
از شور افی بر آورده برابر بنار آورده ساخته و ملک از دانه های
کو اکب شعلدب زرافشان ریخته و پرده آتش باز کرده و ملک
شباب بر انداخت و صحنای ماه مرصع و بزم در آسروان
بر طاف از الطاق سموات از کنگران چوب بند بر کرده مفاصل و لغد
زینا و سماه الدنیا صبا صبا و سبازات و سبازان و خان و خان
الغیر جهان در پس پرده شاد از لیل از صورت ماه عروسک بازی
میکرد و هند و مرید و شب از بخت صبح رخ آنخوار خود بر آورده
و لوله مهر چون برسان با زهر خط و مدار از انبساط برسانید از خبر
بر میرفت و شعبه نیرنگ ساز و چون در لباط با زهر مهر از سیرت

الغیر

کم مر کرد از لطف مهر کس سوزان مجرور از آن از زیر خفا
کا مر نور خورشید با مر منرب بهره از چهره افی بجز مر آورد
و کابر در جن و ملک سپهر گرون اطفال شمع شمع اختران با بجز مر
در عشرت که خاک نیرباد و زان آب بر تشر و لهار بجهت و شمع
را سجد روح و سبحان مقام ابر جهان آینه کمر از لباط و بجز مر
و دمان خفته از خنده بهم نر آمد و چشم ز کس از شاد و سحر اب میرفت
و خفته در دکل سوز بر رو پوشش مر آمد و ملک و از غرض شاد افی از
خود میرفت کمر خط در کمر زمین فرش گشته و زین تر و ملایم
از ناز لباعد نگه کرده و با سحر ناس از لیل برده و کمر از ناز و زین
و سوسن صدفان افانه گفته و خفته بر کمر کمر شکفت و شمع
از بورد مر صفت سوز و شمع خیم حسن و یوسف عز و زلف و روان
لبان زلف و روان دلا و بر خنوبر بر لب است و خفت از او پند
استاد و شمشاد نوار بر زم خالص و سرو و بهر فاخته ضرب رقاص
چهار دست افانی بر سینه و پند و چون بسج است و خود طرا و طرا

[illegible]

Wm. H. H. H.

فلم از زبان علیا که داشت خطای گناهان صادر و گشت شکایت مصلحت
که بر خواند عنوان تعلیق که از نوشتن آیه آنگاه که در صدر خطاب و با چه
رساله را منتشر کند از انزال معصومه کتاب منبر شیخ الفهرست
پس در دفع و نشر اتفاق در کلاس منبر بنی از انجا که نویسنده و مصلحت
منبر شیخ حاج حقایق در دفع و نشر علت تا لغت کتابت خلیل الله
و در وقت عالم عمر در تبه دایره و کلاس و منبر و کبر و سید و مصلحت حضرت زین العابدین
در منبر سید حدیث گفتند و گویند که عالم و طبع زید و حدیث عالم و حدیث زید
منبر آدم منبر شیخ حیات الدم بیان الاحسان و کتاب الکرم کف الغف
و جراته الأئمه سید از سر و کلاه اسیر علیه السلام از کلاه و مصلحت
و کلاه و دام الحریص و الله من سبط و الله مطول و الله مفصل و الله سیر
تعلیم شیخ و لا تری که است و لا اله الا الله لا رجا لرجال الله
سجاده و لا یج عن ذکر الحدیث من و ضامن از جمیع الدعا من و نشر در
و کرمیه از کرم و دین و امت حکیم منبر از کمال الدین انتشار و منبر و کندن
و منبر از حدیث از غرض و نشر با سه سجرات انبیا و اولیا از منقب

و همسر را در خانه خود نگاه داشت و از او فرستاد که به او خبر دهد که
 او را از نظر احوال خبر رسیده است و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 عاتق فرستاد که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 کان گرم بود این معلوم است اما معلوم شد که این احوال در آن وقت که
 اگر چه حکام و قضات علی خان و امادیکو و بنا و دیگران را در آن وقت که
 نداد که دست جری از طرف آن نظارت بر او بود و تا به حال که در آن وقت که
 در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 برو کار محبت آنرا با بلای آنکه در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 هر نفسش بر دیده دوستانش سر برداشته اند و اما محتاجان و بندگان و
 کجایه جرم هم جز آنکه سر دیده و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 بدنگی هم خوب کار نموده اند که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 فلم کسب و شرفش را چنانکه بر او نموده اند و در آن وقت که در آن وقت که
 ظاهر است که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 داشته اند که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که

ملا شکر

نیز در آن وقت که در آن وقت که

شاید در وزارت از آن زمان که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 لی علی و کلم حکم انهم بر یونان و انا بر یونان و انا بر یونان و انا بر یونان
 در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 نمودن معلوم است که این احوال در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 بعد از آنکه از آن زمان که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 اگر چه سخنان کسب بر طبع او انهم کان آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 احوال اتفاق شد بر او که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 بر وجه آنکه در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 این وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 کرد اندکی پیش از آنکه در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 بهانه هم در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 بخیر تمام و از آن جهت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 عفو

جابر بن عبد الله بن عمر بن الخطاب انيدولت ابرمدار از اهل طائفة پايه جبر و ايجاد
حضرت جابر بن عبد الله بن عمر بن الخطاب
ان شاء الله تعالى ما نعلم على الاطلاق معالج اعراض الفرس و افاق از طائفة زمانه قمر بنی کاه و افاق
حکمت شاه التماس بر تانی بنار را نرب خاکه نفس طافه در در طایفه شریک
نبرص کو که حجت و صندل سفید صابون مدوا و اما بنیضه افسانه و ذات
میر صفات کوشش دار و حصول آمانی و با دواء کجوا و عصاره وانی نیست
بعد از شرح تجرید و الا منقودت با طهر و تدکارا و امور عامه و اوقات هر روز
حقایق بر اسرار که نفس الامری قانون شفا و نباتات حاکم و در خبر صفت
کامه حکم را محسوس است و دارد که حقا که از تاثیر شفا و کفایت ظاهر و صریح
فرج بخش خبر اصراف خدا که ام از طوائف و صفات و طایفه جان و جان
نه چندان اثرها شایسته است که موهب از کلیات آن شرح الایضا و صریح حکم
حضور لازم امور کام بر ام حبان را بنده پس چه شریک بود که در ادان
ایا بیابین و بگو در الامم و حور قدیم در بجا سازند و طایفه شایسته است که
در در اندازند و چند روز با نقاشی و سراسر صحت میر حجت با صلا

فی الحقیقه

مراج فاسد صاحب فلش ستر غم غمزدان در مند و ستر توام بر دازند و حجت
پس چه خوشدل بوده اوجاع مفصل آیم انضال را سبب و سبب کیمانی
نکیر و شربت امتداد از آرزو منقلب بل بوجوب و سبب حضور طهر و افاق
فایده حجتانی بر پیرو و فرس نیست و التماس علیه است شوق صحت سکوری
لا اقر من بارک طارست منور و شرا بر سبب و طایفه و قولی که در کمالی خاطر
بجوان اراحت این وعده دلپذیر بود و مظهر عمر و باره بود و حال اقرار که
مذکور شد ساکت طایفه و وعده خلافی نشسته از قریب نظام که نشسته اند و افاق
مصدق و مستان طایفه را بجا و شربت و شفا و سبب و سبب حجتانی
حضور حجت آرا و امور و فرمود و انداز و حجت و افاق کام و سبب و سبب حجتانی
سار و با طین قیام مقام یکسر و حجتان بر بزرگ شخص خاطر و سبب و سبب حجتانی
یا را و طایفه و سبب حجتانی و حجتان در این مقام معلوم موصول بود
فلا سبب حجتانی و طایفه و سبب حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی
دو ستر و اتحاد و حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی
رسمیات از قانون دور بود و سبب حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی و سبب حجتانی

سجد قیامت است از اطلالت که مورثین سر طایان سامرود بر بنو خورشید
 تا سازگار از هر دو سر و سود المراج اخلاط مجور و جلا شات نکاشات
 نعم لیل مایه که او طافات غنی موات که و رات می باشد قوتی که بوسه
 بر کلمات که محاسب شرافت قوتی بخش قلوب مجتبان و بدایع تراکب
 انفس سحر قیامت و انوار مرکب انوار شمس قلم عجاز اسرارش فی مضامین لغات
 دوستان بود و با شارات لازمه اشارات غلظتین کجایکی مرمر دارند بدین
شعر که در حاشیه مکتوب است مفرغ مضامین بستان افزون
 که مرقوم گلشن چنان شده بود سیر طیار پاهای خورشید مایه خورشید
 انقیاد صلاوت انکسین مضامین ششیر حرارت خلق در کام خطایان
 حرمان شکسته مذاق نا کام را انقاصه کاجوئی و شکر کامیابی سخت گشت
 ورنه که کاغذ صفت کاغذ کونش مشک سار شام سریشین و مایه پرورین دور
 حوش سر سبز بخش دیده صبر کیشان بنفید خوشتر از لبه مهر از زو مندر انظر پاک
 محبت پرورد دو جبارت جاقویش ارکان ساس محبت بلک بکبر که تریش
 بر او در استی مغرحت مدال دلکشی فی بود که طلب کلک اخلاص نصیب بر طلب

اخلاص
 زانکه از کبر

انما فی بنی انسان و فی سجان خطوط و جبارت و انوار مرکب انوار لغات
 و او قیام قلبه کجاست نشین بر سر و سنان زینت منوره و نورش در
 لؤلؤ جان فلک که بر شکم غلم عبور دم از لالی معانی طاهر جان بوقت کلمات
 رنگین بر جان مرور و ایدستار استلاخت کبریا قوتی طوبی بر کمال سیروری
 ترکب فرموده در خصوص شخص فلک بر که رفیق آن خلایقون مغدرونا بر بنا ساز کاری
 روزگار که شمار سود المراج عیار و مرضی علاج استیلاج و انقار کشته بر این صلیح بر
 فاسد احضار من جوی و شمس و شمس در شمس حاشی از اخلاط رویه فاسد فلوک و کارد
 بود و بشارت اشاره بسط فلان کبریا سر بر بختام او و چند که خوشتر فرموده بود
 کبریا شرفی

پوسته خوان خلیف خلقت دو فالبر زمانه و مایه صدق صفای بود و کونر سخاوت و این
 سعادتش این نیست تا نبه بجانی بر چهره جان آن محزون بر سر ربابی مفتوح بار
 بعد از دست حاشیه قدیم محبت طریقه و مذهب قلعه عقاید غلبه بر آستان صراط
 صفای آرا که نسب انوار هر اید و ارشاد جوان آن لایحه و رشاد دست صورتش
 مدعا را منطیع میازد که در این اوان لواسع انوار ضیاء خبر انوار ختم کلام از طواف

چون اهر قلمه قلمه کتبین شهادت رسالت نقیص و در فکله کتب موفی
 و در دین و در حقیقت مطابق بود و ملول کرید و ان طاعتان من المؤمنین اقلوا
 فاصطوبوا و ان تفتوا فوخرکم بارک سباه بر خاسته شد لایح احکام که
 گفتگو نمود و چهار ارباب ان ابا خود و در ان و بعد از ان و در ان و در ان
 فایز و بد لایح عقلیه و نقیصه شریعتیه و ان بافتال فرمان و با و هم بفرست
 و منوطه و زلفانی منوطه و منوطه و منوطه و منوطه و منوطه و منوطه و منوطه
 برضا بر زکریا حضرت محمدرستور و انان که اگر انان ملک ان بنایان ابروی
 و مددگار شریعت سعید و انان که انان و در انان و در انان و در انان و در انان
 احمد پش را و سوس طکران و فرمان روای باشد و منوطه و منوطه و منوطه و منوطه
 از این حالت بر و انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 درین میان تغییر نیست که با انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 شرف نامه بر مصداق انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 حجابانی و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 لم یزل موقوف و مربوط و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان

انان و انان

بهرست که بعد از انکه دو صاحب لایح که بر ساطع شوند ناموس بر زکریا و انان
 و یکدیگر را انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 حوادث میگردد و انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 سبب مبارک صفا فرمودند باید که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 حضرت زکریا بر انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 خود را بر انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 و بر انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 کرد و انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 و در انان که انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان
 انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان و انان

که شخص خیال استعلام چگونه حالات صفت سعاد در این سخن خاص بیان
 رفاص با نزد و خاطر مرگ و فیض در و در زانی داشته زنگه از لوه
 ضمیر که دید از آنکه نفات خصوصیتش در این سازگار طلب کوک
 و از ترانجیت نامیافا کما کی مسله که شخص مخالف طبعیت کفر و غلوک
 کشیده خطوط خطوط شعاعی نیز معانی و کسبی میباشند بقا کوی
 موالات چیدیم معلول مضامین مولفیت پیش بیان بجزیر سحر
 زمان مصافات نیندازد امر سخن منظر خط نشان چنان و داد چنان کردید
 که سر رشته محبت و در سیمو قفس ساعت بر فضا دست کجا انداخت
 و از ترس بل این ماده کشته تا طاعت مظهر کردید که در پیش ثانیه هر کس
 و فایق دوستدار هر کس نخواهند که داشت این ^{لطف} و قفس ساعت
 محبت و ولایتا بوم ساقه در کوشش و عادت زندگانی و ایام کارانی بر
 خواش در ازایش بود و شمار کرد که از یک رتبه ساعت شتر صفای
 الطاف معانی قرین اوقات شب روز رنگا مهر پرور با باقی لایم و لطف و کت
 و مکرانی مقلد و لا برای

مطوره

بند اول در بیان

چند آنکه فضا به دور و غزلیات شور و شور لید و نهار و ربا عیات قبول
 و بحر طویل زبان مرقوم غنیا و امکان باشد تحت شتاب دیوان
 از پیش اغنی وجود مسعود که امر در پناض روزگار و مجموع ادوار باقی
 سینه مشون در برای معانی آید بر در با هر طوار از لای شاموار پناض سودا
 انگار که هر بار با مفاوضه معجز کار صیرورت بلندش را که در غرض است
 مطاف کروپان بدایع و روحانیان لطایف است و معمولی و مرقوم
 و جوهر را بر کرسی شام و هر و نشینش را که در جاسه شامه بداد کعبه
 صفا طلبان مرده منور است و عشق میگوید و از نوینا ز سر سخن نرم
 عرق خلب از پس مرگ شام شعله خلی طور طور کلا مشر جلف خاندان کلام
 روشن نموده و ضایع ضعیف بسیار لایع نور پایش مشرق و مغرب را
 و اله متخلص فرموده اگر مانند قلم و زبان یک زبان مانند غلبه هر استان
 شوم و من رایگی از بر او شوانم گفت و در مقام که از ان شرمای تر
 رقم شود از ابدار در شمشیر صدر است را از هر ریخته خشک بقو اشفت
 نازک خیالانی که تبار و بود و مطا بار یک در برابر آن اشعار کا رخا

شعبانی و امکنه گمان در برابر مقامی که گزینند و حرفانی که در پیش آن
حرف میزنند حرف خفته و جنب گمانی طعنان جلوه میدهد و حاصل آنچه
عنايت نموده بودند عجزت و غزل بود اگر از ارباب سال قطعه بذر میباشید
سبب قطع برودن شتر شتر مرغ و پستان کسوت لغزش میکردید
بهم بندگان نمیدانید که در کمال کسرت عصا سلطان نموده اند
پوست تصایح بایت و قصه و سبده و سر اج میرافاضت و ارشاد و نقد در
مشکواته خاطر شریف شعله افروز و قصه سیر کلام از لغات قباب قصص الهیه
و شرافات شمس بعضی تانید است غیر مستانیه یا اندوز با بعد از زنده ماندن
و با برایش شکر بسیار شمس غایت غلت غنای نمود در انضام بر امیدار که در جوارغ
شستان و داد اعتراف و محبت پیدا که بقتید قلم و روغن و ادافه
شده بود در و شتر کجش سر اج محبت و کمال کردید شمس که شتر جعفر و ابراهیم
عصا بر سر اما که در لطیف و کثیر حریف میسر قلعه داده از ضمیمه که بجهت
او فو کثیر و لذت کو فخر و زین و با قطاس کسر مستقیم سجا و زور زنده اند
نکاشته ملک اظهار شده بود و لایا در بنو له سحر از خزانه از غلبه اگر قطعه

و کمال کسرت

و شمس با دیده گریان زبان آتش نشان شکوه دراز نمودند از اینجا که
عقار ان مزبور چراغ انصاف سلطانه موش منطوقه و غیره قطع البقی
از اکتان و علی التماس استوفون و اکتان و هم او و زو هم بخیر فراموش کردید
باست یاز نورست بنجر انظام سسائیه ایشان روغن شقام کشید
و بنور ایشان لافقه فسیلایان طبع از دماغشان بخرج آورد لیکن اینده را
حسب التماس غلام پروانه بخشش ایشان داده اند از اقامت نمود
که با آنچه من بعد امد از انجا محبت در میانید روغن مدانه و شکر و با
در رستی مزبور انفق نماید شمس که اینج فتنه بر خود را در قدم دیده که شمس
باشند و کردن بدی طایفه انکه بکوسه بزرگس و داد و تقاس که کار ابرو
روشن و صانع قلم را در نرم مودت بر تو کس در شمس محنت و اعدا
نموده باشند

شوق صحبت شریف و محبت کوشش و محبت کوشش که این تا بعد از قلم فنا
و صاحب از روضه وفا جلوه کشور بخیرید و سنده در از ملک غریب
و یار درویشی و دافعه از یکدیگر در می کشان بجایا سوت و سیاح فضایی

پان درود باشد اینچنانست که گوایست که مقصد اصلی از بنای مریضه جهان
 حصول حاصل ذات پاک و بیست و هفت غائی از حیاء اراضی موات عدم نمودن
 بکنای کوه نایب و وصلو آفتاب است بآل و همایون که جعفر با دقت جعفر را
 بهین سالارند و حقیقت درین مصطفوی لانا نزل منزله ابرو را راز قادر با دعائست
 شامه شان زینت آباد جهان چون روضه جهان حبیب جعفر و یارین سینه است
 عالم امکان چون وجود جوانان در مکتبی جریان سیاهی سپهر جوی آب بوی
 ایشان گردانست و اطاعت شریعت عجب آبا و جد کی و موسی آبا و اجداد
 حد و سامان و بعد بر و احسان مطلق توفیق که ستمقاری قرائی توقیف کرده اند
 نخواهد بود که در زیر زمین زندگی نشاندن و رخت بگو کاری شمر آثار بر خود را
 از اهلماست و در زراعت کاه دنیا که مریضه آخرت افشاندن تخم رستگار
 سبب دراک ربیع رشکاری در وقت حیات و علمای با علیه و صفی شریعت
 با میر صوم خان برادر میر علم خان حویلی که لیون فرستاده بود نوشته شد
 چندا که با قوت رفائی در کان از فیض صبغة الله من حسن الرصبغة خیرش دانی
 و با و لیون پنجم در حقیقت خوار یک پیوسته فایده فایده لونا تر از نظرین باشد

میرزاان

بدو امان از فشار پنجم چون دانه لانا قطر خون و چهره چشما و سبب از پنج
 بار پنج و شش بر یک رز دی مخرون با و همین مریضه بنای سرای غلت و ابتلا
 اغنی مفاد و شریعت که بکستاری نامه از ریاض مودت و اقطاف با و بود لانا
 و لیون از روی الطاف اید او تحف شده بود و در و رو و بکشید طبع شوق شریعت
 مانند انا رخندان ساخت و بر یک لیون صفا شکن فکها میبای ایام حرمان کردید
 امید که پسند بر وفق مرام مخلصان از آثار حصول مراد است و مولای من جلال
 بر خور دار و کار و ایشند **رقه که میرزا طوفان شمر نوشته شد**
 حضرت انوری رای صاب صبر کلیم کلام سلیم انور لای شریعت صلی لقب عرفی
 عرفان مکتبی شاکر قدسی طیب لای شریعت ابلی آیت با فیه بزم شای شریعت
 سبب طوفانی میرزا طوفان لای لطف الکر حافظ شانی و خود شش ملاکی
 مختلف و مختلف شاکر شاکر شاکر شاکر شاکر شاکر شاکر شاکر شاکر شاکر
 ان سلطان فطرت با مکتوب مسود در ساعت صدر رسید اکتی جوش صفای شریعت
 در دربار لطافت طوفان بخوده بعد و بخت است نش در میدان صفت کوه کوهی شریعت
 از حجابان دهن بر بوده تا غم سکس که هر که منظومات خود را با این نظم

با این نظم بخدمت خود را برینک میزند و اگر انوری مهر انور با مطلع و قافیه
معارضه و طلوع خود را بر انوای آفاق میکند مضامین غیر متینش که پرورد
صدف طبع نامی است همه در تیم سبب و اطفال نور سیده معاش که زاده
بکر فکر کرامی است اراشاع اصلاخ غیر ظلم آنچه گفته اند بسیار خوب و جودش
و مرغوب است انشاء الله تعالی افسر حضرت مدوح بر سر مدوح و در فرخنده
کیشان بایده باد **بدریچکه بادشیر** روز **بدریچکه بادشیر**
بوست میقالید در آرام و زارت و اقبال و مفتاح هرستان سعادت
و مناعت و اجمال در بدست دارندگان ایشان عالی بوده کشور تبت
و کامکاری از نظر جنود حوادث مصون و محاکم محبت و بخاری
از نظام و لشکر قریح و مومن باد بعد از تقدیم مراسم اغوا و کریم
و ادای لوازم خیر و تقسیم مشهود لای ملاطفت برای عالی میدارد که حقیقه
شریفه والا و انقضاء منفعة علیا که سمت ایلان و ایدایا قد بود و فیض و دراز
و از مرده و خست ذات محکم و نهیت ساسی ساغودمان را بریز
باد و شکر بر دانی و دامن بر لاشون بکهای رنگارنگ بخت شادمانی خست

نقش و نگار

نقش و نگار از نگارم اخلاق مخلص نواز اگر بپوسته بکلید خانه لکشت ابواب تبت
بر حیره دوستان باز و مقامات تقاضا نکاشته لوله حاکم طراز سازند

خلان عدد شرقی بجم لعل که از دار آفر
عظمت و احسان اگر ام و خجای ختم انگیس من بمراد شده بود رسید نماید
آباد چند که طبع جواد سامی در نقشه حال مخلصان بر سر بهانه باشد لیکن در نظر معاش
بزرگ لای که انبای محبت باقی باشد و قد الشانی که از خلاص خلاص بر آمده در دار آفر
دوستی شکی قبول فلوس اهل دل رسد نیز از زرباب کل عبار مکانی مودت است
نگار باد بود

باز و عرض میرساند که درین عهد خست و زمان فرخنده و از مرده دارانی و مکرانی ملک
خراسان بر بندگان صاحبزانی شکوفای شکفتی در حدیقه های خفا شکفت و در شمع
دیده و نظران ظهور فرخ و بلخیم روشنی است امید از کرم پادشاهی جفای نیست و جفای
اگر غریب بکس فسخ کامل در کمال اقبال و ساغر حکمرانی باقی کامل بوده و انبیا شکفتی است
تا زبانه و در و انبیا خست و زبانی رنگ زردی است ملک طبع از جبین پسر خاندان
خطا کاران و زبور بازوی عزم آباد که کشور فلوس است و داران

و بشنیده و اکملته و اله قبال بر محمد خان بکلیه و ارساطه بر آه بخایر
 و جبات خطا که تس غم است یاز و در جبهه خاص فیه بدانکه که خیر و خیر
 و زمان فسخه و مقدار حصول خسرو و بخت و حکام بزم آرا از اصحاب و خیر
 و هر یک از پروردگان قوه کیهانیه پرا بیا بر الوان از نما شناخته که بوی
 بوی و نور آینه و هر یک از عصیان و شکار در صحت کما در عینه بنایا بود
 شجوه و بود و در آراسته از چنانچه صانع الهی که در خلعت نکین خارا بر و شتر
 و دشت از جوش با کس سینه و پیشتر پیشتر اندام آمل هر یک از تربیت
 بهار لطافت با یون با در بزم ارم نظم و الا بهر باب یک قلم بر اینست و قامت
 انوشان از استی که منع تزیین کرانایه و انگاه که چرخ چرخ در استر و سر و آرا
 و قامت لعل صلب بلباس بکر یک بکر که در جاس و جاس و داده است چرخ
 تحویر از کفر است سر و جرم از انچه حضور و لایه انچه که چرخ و شتابان
 و در فیض و در نزدیک و در مذهب یک است خلعت و شتاب و در مذهب و در مذهب
 بحجه و بیا از سال فرمودیم که در روز و روز و روز و روز و روز و روز و روز
 مسافه میاید که در از این چنانچه خاص که در باره و روز و روز و روز و روز

از انچه که در این کتاب

از کسم جان سپار چشم نه چشم از روز و امید و در نظر و من ملک کوشد
 چون از روز و روز و روز و روز و روز و روز و روز و روز و روز و روز و روز
 انوار و به مخالف است و اله فیض و اله فیض و اله فیض و اله فیض و اله فیض
 ابواب ممکن است از هر جهت بر و در فلات و در فلات و در فلات و در فلات و در فلات
 خازن کینه که بول و خند و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 در دیدار و در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 همت و در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 اخلاص و در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 و بهار شک و در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 و در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 همیشه از مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 یکبار و در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 قیام نموده نقش در مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره و مفاخره
 از روز و روز که از جامه خانه لطف قلدر بهمتا با پای

از روز و روز

منتهان لایس سامعه افروز خلاق حقیقت مکان بوده آندن آن کرشمه
دلیل که کاروان دود بام آله را صید دلبران بر شکار بهر اهر و فقه عیان
سجده با افواج قاهره نظرم نه کتاب است لا خود و اسف قهر هم بهر بها الدجور
کتاب و قهر بخوار و قهر که باذن سلطان اسلام و لایستقوت رضا خانی
علیه آلاف التحية والثناء کوس قیامت فرور زم ساز بلند آواز و لو اکثر
کش که خلک فرسا ساخته در از رضای کسر حاکم قلع نثر امانت
لشکر کثر و جنگ جو با خوین ابر و عریت مشمع جهان افروز درین صحنه
بهواد امر شکوای حمایت از دمر از ضرر فتنه مصون و کافیه خلدی که پسین
جنات خافند از قتل و قتلان قهر عکس نامون بعد کارها که مخرج و فوالت
حق در مکر کبر و راج باید بر زوز کمان حکم علم که سالکان سالک است
و طلبه رضا سبانه لایست که چنانچه لشکر بای به بدل جان و ارباب
مکتب ابروفال در کلا دین پس ذخیره لایست که است پیران
بقدر قدرت قلون دست رعایت بلند و به راه کردن فوج حیرت دعا
که لشکر خصم کن بپا دشمنان بهتر از دشمن بشود و یار نایان

طالع

لغت بودند نمایند و فی الواقع حدیثش ایش اقباض شمع بعد از تفصیلات
خداوند کبر استیار در عار انقیاد قیصر و کات اناس منیت اس افق
حق شناس است نصرت ظفر در شکا حصول جلوه کرده است معانی
الخصایر مآب در لایم ولیا لیست که نام فضل در ایشان و صفا و درویش
که در هر که جهاد نفس سرور را بدیع و در احوال صحت و صلح در دست
جوشن و عاشقان حوزد کف بخت و خنده و لافه سهام ملبسته و سهم از جهان
در ظلمت شب این ترنمه خجسته بر سر که نشسته بر داف و کار که بر آید
باشاره حرز الحوائج ذکر و احوال را با آب نمیش و تمام کوس قدرت
رزوق احوال کشتن شمع کمان طعم حاد ناست از کرباب کشتن
از دستم ایشان سبقت کول خصم و دشمن شمول از شمشیر و به خصم
هتشان آلام حیات هر دو حدیث کیش آتش تمام بنابه در حوائج و حاجات
و صبح و مسا و شتر با خیر حاجات ساطع جویند و قدح دمان با از سر
دعای ربنا شمع ششم نور و آسائات فرقا در صبح منقذ ان صواعق
و شمع کثر اشرار ملکوتی ملایق و شمع پویند با بر اشرار شمع نایان

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

به تمام متعین متعین شاق گفته اساس اندولت لایموند را احکام دادند
توق است که این حضرت بمقتضای کلمات ذالاعتراف نگذاشته اند خود
کرده اند سعادت متوجه تنجیم و کثرت نام انطلب شوند که این چند قطعه
در جنب ذلت است و تحت کلمات حضرت حکم قطره در جنب ذلت و بعد در
برابر خوشی عالم آرد دارد و هرگاه قبضه مکارم با دشمنان نیست بکار
مقصود ظاهر منقش میباشد احد از طرف قرین الشرف قائله امر در حضور
لشسته قلم منقذات غایب و الا در عالم تشریف از وقت و ضار را غرض
خبر بیشتر حدیث ایدم کردیم بنایات الهی و در درجه و برادرانه
مکلفت کو خواریم

بر رویه صغیر مرتبه صورت هر مدقار عکس پذیرد که مکتوب صورت
محال شکل کند در از این صغیر صحت مقایله محال و عقده امور آن دولت
در دست کفالت است و الا حاده و صفت هر کس را که هر نصفه و نوا
در تقاضای و تهمید و ادعای همیشه آناه و آنچه در است که از جمله شرا و کینه
بجوشی شیخ الاسلام حواله که بجز از گذشته باشد و البیه جزیر منفرقه شده

آناه

بیشتر خوب نعت کردید که با خود غیب که بر اثر شرح و عرف بر جمیع اولام
نست و وضوح و تحقیق دارد و در آن حضرت سحر بنا بر تقلید بر یکند
بود بعد از مدتها سطر غریب سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
برابر رفیع نزاع بنابر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
معجزه در آن اوان مکه خدا و لایموند که بنابر سطر سطر سطر سطر
فما بین الله و افرو و سر اسلامان بکفار سطر و سطر سطر و در لایموند
متضمن سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
لقد ان و زبر صحت سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
دستند که کجا رویت که لایموند سطر سطر سطر سطر سطر سطر
فرمانت سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
در اسواتی سطر و سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
با احتمال غایب خدا و در از منته سطر سطر سطر سطر سطر سطر
جو ابر سطر که بسته شوند و سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر
مقام این سطر که وزیر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر سطر

که الله تعالی بیدار و عقد امور را در دست حق تعالی بگذارد و کفایت جان را
و شرف ملک را از آن بگذرد و در آن حالت از حلقه محبت مظهر شود
خداوند افضل از همه و بزرگوارترین است که اسلام را در میان اهل کفر
در پیش خدای تعالی خیر مضمون نگردید بلکه شرف محبت شد که
با وصفی که بر این شرح و عرف مبرم بود نام محبت حق و الله که در آن
حرف است مردم علیه و الله و صحابه بنابر نقلیه بر یک است و بعد از آن
سلاطین و خیر است و شرف میان امت بر این شرح و عرف
بنابر نقلیه را بر چهار کشته میهند در آن اعلان یافته اند و بعد از آن
حال که خصوصیت فایده است نبوی شده و در و در اسلامان یکبارگی
و شرف خود را بر این امر که مضمون محبت است و خبر است اسلام است و جواب
مضایقه خود الله الحمد آفرین صاحب را در واقف اصلاح است که امور ایشان
خود اضافی است که کی روایت که اهل اسلام یکبارگی در کفر و کفر
و ضعیف است با سر جنب با طاعت علی بن ابی طالب و در آن کفر و در اسلام
در اسواقی و شرف در دست است که این خارج است که در هر گاه

الله تعالی

هر گاه محض فایده خدا در این است که بنا را بر چهار تویند که در است
چون این که کشته شود و در حلقه محبت است و در این است که مقصود
این بود که در این حلقه محبت و فایده این که کشته شود و در این است
که در این حلقه محبت و فایده این که کشته شود و در این است
چهار این که محبت این فایده محبت و در این حلقه محبت و در این حلقه محبت
شیخ الاسلام حقیقت بر این است که در این حلقه محبت و در این حلقه محبت
بنگاه توفیق است که واسطه صلاح و باعث فوز و نجاح گشته و خود
و خیر فایده که محبت محبت و در این حلقه محبت و در این حلقه محبت
صورت قبول و محبت باید و ایضا فایده که فایده این که محبت محبت
اعلام مطلب از این طرف شود و اما کار است که در این حلقه محبت
محبت محبت و اولاد است این امر از طریق است و در این حلقه محبت
و شبیه در این حلقه محبت و در این حلقه محبت و در این حلقه محبت
اگر میفرماید و محبت است که در این حلقه محبت و در این حلقه محبت
و در این حلقه محبت و در این حلقه محبت و در این حلقه محبت

بجای

محبت و کثرتش آلاش هوار و تقیه و تقیه و تقیه هر زو اهر اشتهای تقیه از کینه
دور و مخزن و غیره اوقات مشغول از غلط و غرور و کرم و کمال افعال و تعظیم اهر
پیش که حضور و غناء و ابلاغ و حضور و غناء آن نمود و حضور و غناء
نمایان و شمس میراد که محبت شرفه قدرش آن و منتیقه و ملاطفت
ممان که از طرف قریب الشرف و ابرو و بختان نامزد و شمس و بختان
شرف و وجود و ابرو و بختان و ابرو و بختان و ابرو و بختان و ابرو و بختان
منزل را از رزق و محبت و شرف و غناء و غناء و غناء و غناء و غناء و غناء
عجب معنی و ابرو و بختان و ابرو و بختان و ابرو و بختان و ابرو و بختان
از زبان قرب یافته کان با کفر و غناء و غناء و غناء و غناء و غناء و غناء

ذات قهر سلطان مقدر پوسته کاجور سرور و در باب خود روضه شهد از افلاک
خداوانه بپوشانید و اینچنینکه آئین زین سنگ نام
در میره آن صفت که م جولان و شکر ملکین لکام ماه منزل نوزد عریضه
اسماکت شنان سینه عینا غلام عمر و زنگار و زمام حلقه حیات رکاب است
و کامرانی در کف آفاق و سرخه پنهان آن بر لور نچال باد بجز از نظر
اشتیاق که لکام فتم در گشتین مرحله وادیه اظهار شکر لک و پنهان
صفت برادر جولان خیال پنهان است خود در امور اخلاصت پیرامین دارد که
خبر پیوسته و حسن معنی دارد و در باب اخبار حقایق حالات سادات و اولاد
عزیز عرق در پیشگاه و غیره شمس باطل از حضرت شوق ملاقات کمال
در آتش التهاب میباشد در نوبت که کسر روانه حضور بجز برای رفقه الوداد
چند روز
بغیر برار باب اولوالباب مقدر و سرور
نبش و خواهی که مقصود و صفت غایت صوبه پشته بان صید ایشان
است نبش جهانان انظار عالم و محبان پیشه در حقه صفت کرام که کنار صوبه
حقیق نبش بر سر چهار کرمت العرش و انعام فیما بین این و اسلام حق و

ترتیب شدن تا بعد برآمدن ایشان از ارسال ملک انکارش یافته اهلان
که در عهد اسلام شطراف فرغ مذاهب بهر سید و بعد از آن در حصول
طلاق و ملوک زبان در صحرای فتنه فرغ مذاهب از بهر زیست بار گردید لیکن
مصلحت اقتضای قیام مذاهب شرط و مورد شده و با آنکه در زمانه پیشین غلبه
یافته از آنجا که وقت خلک پدید حضرتین مصروف با صلح حال اهل اسلام فرغ
فته و بعد از آن میان خلق امت سیر اللام پیش کرد و نسبت منظم عطایای
از جهت بر دست خاص و عام لازم است و این ضمیمه نسبت نسبت مجاز خوانده
و در این منبع الهام غنیمت را بر لوحی که در این زمان اشرف اندیش محاکمه محاکمه
به تیر و ضحاک آفریده و عمل کنست و حشمت بود و حق محض زیارت سلم صدق است
گشته باشند و ندانند و خود را و آن که در این عالم حجت و ولی الهی است بعد از
انچه و کار و دنیا را اگر که در وقت حلیه غنیمت میباشند لیکن کیست
استهوار و از آن علوم معلوم هر روز یکبار خواهد بود که بخوبی مذاهب را به
در صحرای یکدیگر آنگاه که در این زمان مذاهب حقیقت بنای مذاهب را به در صحرای
و شطراف در فرغ خود که نقص نقص نیست چنانچه از این قبح صاحب

عزیز الدین

مذهب اربعه با فروع متضاده حکیم سلطان محمد یکدیگر نکرد و هر یکی را
و همایون و ملا علی قزوینی و ملا جوهر شاد و آینه اذهم سعید و آینه اذهم سعید
امت محمدیه و عت شهاب و فروع بود که پیر بهجت علی حضرت ولی شیراز غفر
ایران و ملا و یکی ترک سلسله بنی کرد و بحقیقت خلاف شهاب غفر علیه و غیره
چنانچه بفضل در قاضی خطب و مبارک باد ایران و عموم ملک هر که
فاکسی اسامی سماجی حضرت بطریق روم و غیره که هر یک در دولته بهجت
و ضعیف دارد که در عید یکدیکه اهل ام تقلید اربعه را حضرت سار کرد و دست
ایشان در هر دو جهت بود بعد از که اهل ایران از عقیده اربعه کفر و نکول
خلفای عشره اقطان قبول کردند و خطرات امام جعفر صادق و سلام حضرت را
که در تبت روال اگر مودود و معتقد کافه امت تبت بنا بر تبت اول و شروع
اولی قبول تو به تقلید الطریقت گفته خود اخصاف هر که هر گاه سلاطین
از هر مصلحت بنا را بر چهار تو تبت گذاشت در تبت امام که ماذ و تبت
و اسرار مسلمانان و اسوان و کنایس بیج و غیره شود با جعفر حضرت
و شوکت که برابر ملت تبت تبت است هر ابر بیج قرار تواند تبت

این خبر خود قایل بنیمیشد و قصه فی قیام و شب یکدیگر شرط و قرار شد
 یاد و صورت تکلیف الی ایران بگدا م یک از مذاهب اربعه باشد که
 برین حاجت ناگوار شد بعد از طاعت حضرت که چون فریاد آن طرفه دنیا
 آنجا عشتراک و مشرب اخلاص است تا ربوبیت و نقد جان طاعت حشر که در دنیا
 مذمت حضرت نامه شود چه کم بر این خواهد گذشت و اوضاع هرگاه
 حشر این خبر بطریق دیگر که سینه بر طایع و رافع شبهه و نزاع شهر تو آن
 دوستانه نگاشته بودند و آن سزا زنده و آن سبب طاعت هر فردی
 در حضرت قصه فی صحت میفرمود بهر حال حضرت عقیق در دفع این خبر و قال
 بویض ملک صدق تمام میفرمود لهذا آنچه که در سال قدر دودعه شد بود
 این است و الله تعالی را بایست نصرت که است از راه و نیز در آنجا عام
 آنکه گذشته امروز میسر و بروی خیریت بطریق ظاهر و صریح خواهد چسبید
 برادر اصحابت پر از حد اصحابت
 عرض سلام که قبل از این جانب خیریت حمد و ثناء
 شده بسلام و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله

الله اعلم

اشاره شد بود حال نزار را محبت تجریر اسلام قهرام میفرمود که انشا
 در حوالی نوز در فرزند غرضه خان مغرب خیم سبزه شام گشته در زنگ
 مقبوه اندیا رخسار نه فرود اندیشه نیست در گاه آنکه از طرزان کار میگیرد
 خواهد بود و حضرت استوار است از مذاهب و از اله فتنه و فتنه میپردازد
 خبر از دست این مقصود و مطلوب و غرض و نیز و اطلاع از همه
 حجت سلوک مشافهه الله قدر و کبر اسلام و سکنه مالک
 و سبب المالک غنا و ثمنها و فخر ملکوت فخر از نفس شری و سحر عینی و
 و مالک و سبب تکلیف و خوار شد و استوار مال احد و طایع خواهد شد
 اتم از این که بیک شریک در هر صورت عواقب امر و مجرب و
 و موارب خواهد بود

جناب وزارت ماب سالتشایب کن رکن دولت لبریت
 عثمانی حضرت حسین سلطنت ملان عدت قاتل از زنت از سرار که ثبات
 و جلالت نظام کنش کشور حشمت و سالت صدر اگر کم کوه و غم و غم
 وزیر خرم را بجهت تبلیغ و ماسقفانه نهان را از اصحابت اقدار

که نوشتند که کسب سرشته اولیاده در حسی که مابین مرغ و تیر
میر و کسبی نوزدها و ضرب بر او فایده میفرمود و در صورتی
آن اطلاع میفرستاد که موی مروض ظاهر اگر خاصیت انحراف
قد قدرت شاه بابا ام کردید که در سفر مکتوبه کشت و مقصود
و در طبع تیر موال و مظلوم و در مرغ و تیر که در این همه که هیچ
و در مرغ و تیر اقامه و در بر این سرشته بی بروقی سوال نداده
از در کبر در اندک حرف حق در نظر جوهر شناسان کنور و شکر است
از زنده که دره لایح است قبول و در کور که انبیا را باب عقول
مباشند هر چه سر اند و ملت ای پوند خید از انبیا نشند که بخوبی
عسلام شده بود و در انحراف شاه بابا ام همان است این عقول
آن سرزمین و در این سرشته و انبیا که در مکتوبه خواهر شریف
چون این تکلیف منضم فیله خبر و استحکام کس ندانند و سر طوط
نظر تحقیق سرشت بر صورت گفتگو لازم نمیطلب انبیا
اولی و نسب است که آن و انبیا که به استقبال مکتوبه میرفت

در مکتوبه

خواهد کرد و در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
نماند که در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
نمید که در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
شاه بابا ام از مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
اسلم بر این مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
باشد صلاح مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
از این و در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
و در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
بر مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
و امور که در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
باشد که در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه
در مکتوبه که در مکتوبه که گفتگو بشود و در مکتوبه که در مکتوبه

[illegible][illegible]

لا بد من

[illegible]

وہوئے مستور و غیب

یاد نهید و استخاعت من بعد کعبه معظمه و مدینه مشرقه و باقی ممالک
 اسلام آمد و کند از انظار پرست و خراج روم و امانی سایر بلاد و ولایات
 ایشان سلوک نموده و زیاده و کمبود را در وجه خلاف شرح حسب مطالبه
 نشود همچنین در حیات طبات هم مدام که در دست استخاعت مال است
 نباشد حکام و پیشترین بغداد باج بخوانند و بر کمال استجارت و کثرت
 مال سالی از ایشان اخذ شود و زیاد و کم شود و از این طرف نیز به تجارت
 و امانی رومیه همین منوال عمر بخند و نیز از تاراج بقدر صلاح آنچه از این
 بروم و از روم بایران آید حمایت نشود و کسان کید بکرت یستم نمایند
 و ان الله اعلم بمرحمت و میان دولت و علم و اخلاف و اعتقاد
 این و خانو که بر خفته و برقرار شد و خرابی و خرابی و از جانب
 دولت علیه آید بود و حکم بر که در شبان است که در هزار و صد و
 هر مطالبی بارس نیست قبول شود و قیود و زبور و موجب لغو
 زحمت نامه نماید که در دست و شش با چاه و راهی مشک هر که بکار
 خلافت مارش نشا هر سپرد و ولایت این کمتر نیز به رستان محمد محمد که نیز

انظر فی انوار

مال سالی از ایشان اخذ شود و قیود مطالبه ننمایند و از نظریه نیز به تجارت و امانی رومیه
 همین منوال عمر و آنچه بدایم از این بروم و از روم بایران آید حمایت
 بولک و کثرت سلوک نموده و زیاده و کمبود را در وجه خلاف شرح حسب مطالبه
 مذکوره و عمو مشروط علیه بین الدولین و قضا و خلاف فی بین موبد و برقرار و
 و یادار به ماسیکه از جانب آن علت خطم امر خلاف عهد و بیای و
 و دولت و وفای ظهور پس از نظریه نفس و صدر در قواعد آن راه بنابر منکث
 فاقانیکست و فی نفس و فی با عاده الیه قومیه اعرافا

عرض از تحریر این مقیده و شریک این مقیده است و چنانچه از بعثت حضرت قائم
 اینست پس هم بر کمال صواب و نیز در ترویج و بین بدل نفوس و اموال و
 مع مشکوره و مجاریت مبرور کرده و بر پیشتر از این نزل آید و در
 و است بقول الاقوال من المصابین و الله را که ویدند از عدت و عذاب
 بنای خلافت با جمیع صاحبکار که اید و حق و حاکم بر غلبه اقل و اکثر و این
 انصار و دشمنان خلاف احمد و را بیکصدیقی و بعد از او منقول و حسب صواب و
 اعظم در بین المنسیر و لایب عمر ابن الخطاب علیه السلام و العذاب و بعد و نور و

کوهش و خمر و برتبت انجم کرده ملا و سلاطین جهان بمانند و آیین جبران
 در اسلام و مسلمین قانع نگذاشته و لشکرین فغان سلطان الرین ثانی بکنند
 و لغزین غلام بحرین الشریفین پیش و قدرالد و خلیفه سلام بپا نهادن
 الفار و عیون ثبوت الله قواعد الله نجوم الارض و اجر ابرو و ادر
 الا بطنه هره باقول و الارض حقه بطریق احوال کتب شی
 و رسم خلوص اندیش بر راجحان ارادند پس عاقبت که محیط است
 انوار ایزد و خیرست در تمام میگردد اند که اولاً از تکالیف اولیه و ثانیاً
 از مولات کائناتیه بخواهیم اسس دین و لغت و لغت مسلمین
 و اطمینان کمال است که پس بفرستین و از احوال رزق و غیر اینها بفرستین
 منظور از خیر محب الولا است باریکات عالمی بفرستین و این ملک
 سدره خیر ممول و نسک شیر با هر ممول این طرف کشته
 از راه برادر حسن و فاق استاق بخیال و بامضا و بامضا
 خدیو نلدراج سلطان بایق و توقع و خوشش فرمود و بفرست
 بنا بر مناجاتی خاطر خوششید مظهر عالمی و متابعت را اقامت بنیادی
 الشرفان فرزند

اشراق نمون که امینا در علم و طوطی نمون بفرست ز منور و گاه از بفرست
 تکالیف باقیه و لا اقله را اقله بلاق فراموش و طوطی بفرست شامه
 از اطمینان انفس پر بر هر ممول و خواسته و حقه و این که مومنین
 ابتهاج بستان بر ارحمت و طوطی و بایق بستان بستان بستان
 بود و غارت و شامت و مناعت تا با شمت و اشتهای بستان بستان
 مقرب استخوان محمد محمد بستان و طوطی بستان بستان بستان
 معتقدان این دولت ابد بستان بستان بستان بستان بستان
 بودند بر اثر تحریک سلسله مولات و تشدید بایق بستان بستان
 و غارت روانه در بار بستان بستان بستان بستان بستان
 مثالیها بفرست غارت بستان بستان بستان بستان بستان
 بخو که در نامه بفرست بستان بستان بستان بستان بستان
 اقامت و ایلاد و بفرست بستان بستان بستان بستان بستان
 اختلاف بستان بستان بستان بستان بستان بستان بستان
 کرام لیدر و خا و بفرست بستان بستان بستان بستان بستان

فخرش از بار اظهار این مطلب گشتم سوختن شاقص دفعه تا غرض
 و از این طریق و از این شور و شین منظور شدیم لکن محض از راه چاره
 ظاهر باشد که میسر مقام و خط ناموس از اسلام ملحقه کورست
 و اینست که گفته نگارنده مبرور را مژدگ و طریق است ملک و درشته
 این امر و نیز را سخن و کفر بر عیالام نمودیم آنحضرت را که گفتند
 در زمینه بقیه شد طریقی تحقیق شد که بعد از شایسته انکار شد
 استیلا بر عقیقه عثمانیه ابطال یافته شد و ظاهر شد که هرگاه طبع از سر
 اسلام بنادش ق و مخالف بریم وفاق شد کی از آن حکومت بریم
 عقیقه حضرت علیه سوره مالک محروست خطیف انعام باید و استغفار
 از راه برادر در شوق و قبول این محاربه شدیم و زمانه حال که از راه
 و الامم و طیف از سر و در شوق و اندام چیده بود که نظر بجا هر که
 و سر و در که از دولت ناموریه در احاطه و از آنکه لا مرجع بطور چوسته
 و اینست علتش اینست که میسر انیم لکن با بعضی جهات خاطر اقدس
 متعلق است که بخوبی ملاحظه این گفتار شده از این مطلب بر سر نیست

اینست که از راه

و اینست که از این مطلب در گذشته با بر صحت ایام خبر و خبر و ج و سلطان
 را که گذشته بود و تا تر و حجت و میان در دولت و خط و خلاف کرد
 و مقام عظام است که در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 پادشاه و سلطان و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 شد و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 حال مسلمین است که مطالب و غلام و آب و شیر و در سر و در سر و در سر
 اینجا مأمول ثانی آن خبر و اسلام را نیز متعلق بقول و معتبر به نیای
 مصاحبه مامور با ختم فیمین معتقدان و اینست که در سر و در سر و در سر
 دست و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 خلد و از این سلطان و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 و سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 ان بکایا بر شد و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 و مفر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر
 مصاحبه و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر و در سر

و غلبه اول نیز در حق غلبه رابع فرموده است بحکم و علی حکم و غلبه از در حق
 انتخاب فرمودند و لا علی الملک عمر غلبه بر این که کمال خدای نشان از
 یکدیگر دلالت دارد بسیار و تنگ از زبان و زندگاریست و در سال نصد
 شش هجری که شاه اسماعیل صفوی خروج نموده از قندهار و قندهار نسبت
 بخدای تلیه نموده بنشیند و ظهور و نهضت اموال عباد کرد و در موش
 منصف و معاد است فاین اهل اسلام شدند و بنیکه مقتضی حق التمس الملک
 قوی الملک مرثیه است و عالم پناه بر تبه سلطه و جباری و باری
 خود که در فوق مذکور شد و شور و حرارت معانی از این جهان است و غلبه
 مانع عرض عقاید اسلامیه کرده بودیم و حال نیز که در روضه علیه علیه از زبان
 است و فرمودند عقاید اسلامیه و ایمان پنج معلومت و عقایدی است
 ترتیب مذکور غلبه علی استحقاق حضرت سید المرسلین و ایمان و شک و تردید
 و از روش و نیز از ترمیم خود که جناب قدس العالی از اسلام شیخ الاسلام
 و اعدایان عظام و ملت معنی غلبه تصدیق و نصب جعفر کرده و مقلد طریقه
 و بنشیند و حضرت را نیز جعفر بن علی و آنچه سمت خربانه محض از خصوص

فکر و فکر

قواد و معتمد و نشان از مقتضای ارشاد غلبه است و هرگاه غلبه
 این عقیده که از ما بطور رسد از هر یک که و مورد غلبه از هر یک که و غلبه
 نشانده زمانه و خدای فرزانه بشیم

الکدام حضرت صادق علیه السلام در نه رسول اگر مردم
 احم و نرد ائمه و ائمه بر ائمه مقبول و مسلم است و از فرار که علای ایران
 عرض و تحریر کرده اند و در میان تحقیق یافته عقاید اسلامیه بل این معنی
 فرقه مذکور و قابل تحقیق علای کرام و از اهل امت حضرت سید الامم است
 و هر کس که با تفرقه اظهار عدوت می کند او از دین عاری و کافر است
 اگر بر دین از او بری بوده و در محاکمه او سلطان عصر و عقوبتی با جبار
 شد بدین و لغز خواهد بود

الکدام عقاید
 اسلامیه اهل ایران نبوت علای فوق بیان نموده اند و این فرقه در
 اهل اسلام است حضرت سید الامم شیخ و هر کس که با ایشان اظهار
 عدوت نماید خارج از دین محروم از شفاعت حضرت سید المرسلین بوده و
 باز خواست آن با پادشاه عصر و عقوبتی باشد و علی علیه السلام خواهد بود

این طلب مستحق است حضرت کردید و عالم و دایم معذور خواهند شد
 بر لوح مودت منظر کرد که محبت و مهر من است حضرتین و
 ارتباط و اتحاد و دوستی من نه بر نه است که بدست یاری ملک موافقت ملک
 سمت کارش تواند پذیرفت حرفت است و حسن حضورش در نه گوشت
 فی الحقیقه مقصود من است و من غافل است و غایت مقصود من است
 آنست که اگر آن برادر نیک اختر امری اتفاق افتد قاضی باشد و بهای سلطنت
 و قنون و کرامت من است و عالم ملک منصرف است و بدین من است
 از بیان عطا بای ابروی من است و خلاف این است و الله بر این امر است
 من است و خداوند
 گوش کردن به این قول از آیه و لای متلا می نیاید که بدست یاری
 غواص خلوص از بحرین و جلال جل بیان آیه هر چه شرف و شرف من است
 عین غرض من است و شرف من است و کلام من است و من است
 و نیز در حدیث بان است و من است و شرف من است و من است
 و شرف من است و من است و شرف من است و من است

از آن وقت

از آن وقت توان گشته شد و من است که من است و من است
 روان شیرین نوش خسرو با جود و جود و جود و جود و جود
 ادام الله ایام سلطنتش که شاد و شاد و شاد و شاد و شاد
 میدارد که قبل ازین چاه من است و من است و من است
 برای تبلیغ من است و من است و من است و من است
 و الله و التیام من است و من است و من است و من است
 انوار کردید و من است و من است و من است و من است
 و آل عثمان که سالها بود که من است و من است و من است
 قضای من است و من است و من است و من است
 و گاه که با افواج قاهر من است و من است و من است
 قوه الله الی الان که او را من است و من است و من است
 و آق و هر دو من است و من است و من است و من است
 دستگیر کرد که من است و من است و من است و من است
 دار آن من است و من است و من است و من است

چنین مصور است و موعی الیه به شکست خوردار دنیا پی کر نیز چون
 مزبور قابل آن نیست خود مجاهد آن بر داریم و انواع خوشوار
 معطل این کار سازم اشیا الفیله و این زحمتی از انجام جهام
 خارج نشسته اگر خیر بعد چند روزی تا خیر کشته بهر فوجی را برای اعلم
 کار آن است سیر و نه تا نید سر بر سر اسبجام بعضی امور که حمت
 جهان کار را منظور است عازم حدود و نیروان خواهیم شد از آن جا که اول
 خورشید کلا به پیش و فوت و صحرای خود را ننگام جهان و محمود
 زمان ساخته اند ترقی از اولیای دولت عاصرت که الشات کام
 الحاکم کرده تفویض نفی حاکم معمود که کوشای اقالیم الطاف و فتح
 ابواب قلعه خلعت و اختلاف بهجه چاه غیر مذکور را زحمتی متضرر المام
 زحمت انفراد و اذن لطاف بخت زینت الفیله و حدود و نیروان
 معسر نظر گرفته برده که متضرر از جاکایون و قوام و لذت زینت و فوجیت
 بخش خاطر این خبر خواهد خلد ص منون کرد و باقی قیاس به طاعت اقبال
 از مطلع غرضه الامع و ساطع و مایان

نزال

شرافت دعوات و انیا صداقت آئین و شرف تسلیمات محاسن
 که از فوط عقیده و نیاز مندی هدیه نرم جاکایون و تحفه محرم و محرم
 علیه حضرت قطعت خورشید چهار شایسته زینت از استلانت و کمال
 و تیره کنای و دای غلظت بخاری غنچه نیشای قره صبره دید و دی
 و اکا هر فروزند که هر خصوص فرنگی زنده پایش و او رنگ طایفه
 شیرماری براننده فرستاد بر سر عجب عفت مسو و شای غلظت
 خصلت و سر بر این ایل و بر سر غلظت خلد آن ملکه کمالی ساخته بعد از
 مراتب حبشگی و کذا کشتن مرز مخلص اندیشی مرفوع لای عالم را
 استادگان جوانیم سر یکک میر میرد که بعد از آنکه میر از جمله ابرسم
 ایل شرف قبیل آن عتبه بلیا بید و در حکام پان و کوشی
 آن علیه حضرت ملقب شوکت انجام امر معصمه را بعد از ایلان
 و هوایر و سبیل و اوشوف نیارال و اقا بارون و لیل شایرف فرمود
 آنچه شایان امرو و او دشمنای کلا سلاح بود از پان شایر ایلان و کوشی
 جاکایون از طریق غت صد و رافیه ولایات کلمان خود مقرر شخصیه و تصرف

نزال

اولیای دولت علیه در آمد و فی الحقیقه هدوستی که در قدرت لغت
میکردند علیه شو دو پرايه وقوع پوشانده و میان سلاطین زمان
و فوایقین دوران سخن و عدد و صدق و عین و خاصیت پند زبانت
رو کردن اسرای کلمان و جنب این محبت غایان امریت جزئی
و مقرب کلمان مثالیه در طبعی مصاحبه مکرر انیمه انتب اظهار نموده اند
بنابرینکه اسرار ابولایت روس برده بوده اند ستره دامن
به تعویق فها ده درین اوقات که این باز منند درگاه آله از قطع و
فتح شمعان مشیت حیات خراسان فرغیت یک کربن و لازم نشی
سایر مخالفین است که بعد از فضل خباب باری بکسیاری آن
و خوش مذاخر برج سلطنت و مکاری با تکیه رفع اعادی این بستان
از قوه نفس آید چون بکند شستن اسرار بعد از مصاحبه فیما بین ایشان
خلاف معمول بویین بنیان کستی محمول است لکن از امنای آنکس
کبر تر قوت و جاهت است که امر الله شرف صد و یاد که اسرار او در
که بشند می نمود و اتفاق متمدن بستان مثالیه که در نشانه محبت

نیز

مثالیه است او رو به سلیم نمید که هم موجب خوشنودی حضرت بود و کما
و هم عبت منت پریری کار گذاران این سلطنت ابدی بود و
حبت ابدانه بر پایار و مواوحت فیما بین الیکوسین باقی بود و
خواهد بود
جهان از سید ارد که چندی قبل از این سلطنت سحر خیز
طمانش بر خضماص شبت عیروان خا شت ملوکهای تقدیریه بود بعد از آن
سجن یک مکار عجبس میز اشتغال فیت مرحوم محمد علی بن عباس
روان در بار آن براننده که کافی موقضای محبت باستان و موفقت
از جانب میز با آن بقیه دار و این باز منند درگاه حضرت کرد که در قوه
کلمه صدق لکا رنده بود که فریت سمت قندهار و دیگر ایام بکند
انبار که محسن یک امر این اویاتی که در حلقه ملوکات فخر مکرر خاطر
مهر اشرافی و مکرر انیمه انتب و نطق میبند از طرف قرین از طرف خفا
و بیگان درگاه بستان جابه سلاطین فرا میین مطاعه و حکایت لازم اید
خط بکلام محاکم و اظنان ممالک در باب بند میرا و کبر

بهوشی بختان کسب و از محمود جهان بعبود کشوریان نشسته
 بدیه بزم مهدی شریف و موصوف خفیه خست فکرت کیهان
 ایوان قاف آن مشتری سعادت ز صروبان فروز مهشعل دشتی
 خرازند ابرت کتنی ستانی بهین لار حضرت بجای عین کو خورشید
 محال نیستان کوی کانی شاه جهان پرور با بون فرخنده فرخنده
 سلطان دارش کوی فروز بخت خدیو کاران فرخنده اختر مخصوص
 اعلاطف ملک الکبر محمد شاه خدا لاله ملکه و ملکه ساخته جود داری شرف
 میدارد که دنیا دی حال که در لطف اصفهان جعفر در آمد در محفل
 شیدا فاخته قند بار و باقی اشرا که نسبت بهند زاده بر این مصدر اند
 و اضرا شد مصحوب علیمردان خان شاه ملوک عبدالازان توسط ^{علیه} حیدر
 با این شاه دی جا و اعلام شده بود که کس تعیین نمایند که بعد از و ره
 ریاست منصوب به خود و راه فرار بر ایشان مسدود دارند و میخانه شریف
 که از حضور بر پور استحضرت مصحوب عیسیان بشا را لایزال سال شده بود
 مندرج ساخته بودند که به جوبه داران و پناست تا کید اکید و ^و الزم

مقامات مزبور عیث توجیه این اصدقستان سبانه سستان
 کردید پادشاه و الیاجا سابق الذکر تاجی سپاه خود را از قضاة بلاد هند
 و دکن تسبیح آورد و دستبند و تمام و گوشت مالاکام از شاه جیب آن آید
 حکمت و جفا پرستی شاه جیب آن آید و تکریم نال حصص جیب و جیب
 ترتیب داد و بفرمود حکمت قضاة این نیازمند درگاه آن نیز بعد از ورود
 منزل بنالید باز در سفر کربال این سفر کوثر و میقان عتبه اقبال کردید
 متوکل علی الله بنیاب روز بزرگ ششم شرفه اسدوم تلافی فریقین
 بعد از شغال نایز و کیر و دار بنیات ایزد کرد کار شکست برانگیز و
 افتاد جمعی از خوانین و امدار اچهر برانفر دیندستان و عتبه شمشیر و جویز
 دستگیر گشته تاجی خراین و باب و نوجانه پادشاهی و امر تبرک و آید که
 محمد و مندرم و سجن و جویز و عتبه شمشیر بعد از سه روز که خود را مغلوب و
 مغلوب یافته باقیه امر او سپاه وارد و از هر تاجی و کشته این بنایر مندر
 آنکه را عاقبت قتل و کین سلطنت رسیده و مانیز از منزل مزبور سبانه جهان
 انقضای فرمودیم و بعد از ورود جهان آید و جمع صوبه داران اطراف

افغانی

و خوانین اکثاف و رایان خود را و فرمان روایان سپاه آرا و امرای
 زبردست و راجهای از شاه و غور سبانه نیر که در
 تعبده و قلاع سدید خودند و مقام اطاعت و فرمان
 برداری در آمده بعد از چند روز که فتح ایالت و نظم
 این سرزمین بروجه اسهل و اکمل فعل آمد چون این بنایر
 درگاه آن ترکمان و پادشاه مغزی الیه نیر و ترحمانیه و سبانه
 جلیل کورگانی بوده اند در عالم ایلی و شتاد جنتی شاه هرگاه
 هندوستان را حکماکان و الیاجا سابق الذکر تقوی و خطبه
 و سکه را باز بنام تاجی او جاری ساختیم و چون صوبه گان و جویز
 و سبانه ای و غربی رود آنکه واقع است از احوال و محال
 خوبان بود و لهذا صوبه مزبور را با ولایات سند و قلع و قلعه
 از حد تب و کثیر که آب روضه مزبور بد برای محیط اقبال
 می باید بعلوا و صوبه تبت و بنا در قلعجات تابعه ضمیمه مالک
 محروسه ایران حشمة عطف عنان غنیمت فرمودیم بعد از ورود

بحوالی رودانک کرسس است و ملک محضه باین پادشاه
و گاه آنست منظور دوستی پرور آن بود که ای پادشاه
این خبر و اظهار ولایت لغت اثر روانه حضور تایون ساحه
از نقایس هندوستان و گلهای این سرالوستان سوار سال دربار
آن قدوه دستان شود مقارن آن خروغات عید دین
خان فیاضی ای پادشاه در سیواس عرض استیا دکان درگاه سدره
رسید انداخته مغرب بارگاه خانی خاخر خان چنگیز که پادشاه
و چون پادشاهی مسول را که از خاکران قدیم اخذ نموده این درگاه و در
راه و رسم سفارت آگاه بود تعیین و بنام امور را که بر حوم عید دین
خان مرجوع بپادشاه مشا را الیه محول ساختیم که بشاق رفقای عید دین
خان که در آن خود و توقیف دارند تمسکیت آنها بردارد و امور
مشروطه که در عقد تعویق ماند به پادشاهی مصلحت نمایان اند
علیه پذیرای صورت حصول سازد برای خالی نبودن نامه
دوستی شما به موجب تفصیل علیه شهادت برسم هدیه و سوغات

هندوستان

هندوستان مرسل گردید بمول آنکه پیش کا حضور آید
و حضرت مقدس توفیق قبول یابد
تعالی اف دعوات و سستی آئین و افکار استقامت
مودت قرین از فرط شجاعت و بیکانگی ابلان و شرف و ابداء
بزم منیف علیا حضرت ثناء منزلت فروزنده شعل بادشاه
فرانده رایت عظمت و برتری پرورشین تنق عصمت خلوت
کربن برادر و غفقت سلاطین سلطان جلیل شان عبودیت
شاده خاندان خواقین بلند قبال مسجده تابان پادشاه و خوشی
کل روشیه فرمان فرمای حاکم مسکا و و غزالان حاجی ترخان و غیره
ساخته بر لوح و دامنکار و همه شرح نامه روم است
روح قالب نطق و بیان حیاتیات
خامه و بنان اول خالق جان سخنرانی جان کریم و حیاتیات
لا یرال سیاسی انقباض بد که در محمت شامه دار استقام
محبت و ولایت حافظ و مداین صدق و صفا محافظ اولان

چنانکه وزارت است که است بجهت همه جهان شای
 عالمی بلب اقبال عزت و سعادت او غریز انبیا
 حسن شایر فیض الهی علی مدارج حدیث و حکایت حضرت زینب
 ابام عمرو و دولری و ایم و محله و مراتب حیات غنی بزی باقی و
 مؤید اولی و دعواتی فرط او زمرندن او او ابدای نفسی
 تسلیمات ناوی حضور و افراس و لرزه استحقاق و اقلید
 رای برضا ضامن آنها اولی که منطوقه انما تكونیدر کلمه الموت
 مفاد نه زوال و فنا هر لحظه که اقراب اله منجید الوری و مصدق
 انالله وانا الیه راجعون خواهی زنده موجود و آنکه در هر گاه
 بیایا حضرت خاتم الباری را و مخلص نامه علیه السلام و او انداخت
 مغفرت نامه از رسم اقامات آنها انفس الطمینه از حواله رنگ
 بر سرین سمع قبول کرد و صفا و صفتی که این معراج جلاله اشفا
 اید و بی الهی متبکزه انکار صمیم موجب نش اما کن مقصد مطهر
 اسرار اولندی مقصدی شریط و داد او لایزال است و الهی

قاله

قالب فرسودنی مکان مرغوبه و مدفون و جنان که بهر باب
 مفاد آن بهر اسم اجرا غیر ممنون او لغز کاستات
 اخلا فکرن مر جو و نامو او غایبه القصوای مرام و موم
 چون میامین مراحم او رنده پرور
 و برکات اشکاف خزان حضرت خیر البشر علیه صلوات الله
 الملك اکبر و دین سده سدره فی سلاطین از رشت سبز
 و بندگان از تره سلطان و خور و بزرگ جهان را و انجیل
 مملوکا لا یقدر علی شیء نقشبانی و موم جان جلقه غلامی
 این درگاه را ویزه کوش جان ساحت اند و کالو غیا و الطوق
 این استان کردن آزادگی افرشته و مضمون حدیث صدق
 مشحون من اعتق مؤمننا اعتق الیه العزیز است بالکل عضو
 له من النار اعتناق از عشاق بندگان موجب ازادی بن
 و مفر نور و معاصی و رفع سنده رقت از قیامت سده غیا
 باعث شکر کاری یوم یوم خذ الناس بالنور می باشد

ما تیر ز مدت همت خردانه لازم فرموده ایم که حیرت طلب
رضای و جویای خوشنودی مالک از قاف مطلق بوده
قید بندگی از گردن بندگان برآوریم و انمعنی از در و کا و پادشاه
حققی سر ازادی خوش شماریم بنا بر این قرینه ای که گفته
لند نویبه و خطایا فلان نام غلام خاصه تر که شریفه را در یک
احراز نظام و در مره آزاد کردگان در رسم خسروی ما و می تمام
داد و نوبت پس او را مطلق لعنان فرمودیم من بعد بنده گان
استان برستان نواز و غلامان دکان آسمان طراز او را بر تو
هر چه در بسته از مضمون آن شریف نوزد بیکر یکجایان نظامیم
گرام و سادات عالیه و علمای کرام بی احتشام و امانی سرخ
و وفایان مالک حق و یقین و کلاثران و که خدا یان و بر و
سر کردگان و قاطبه مطایبین و همجور کنه و وطنین حال که
شاهنشاهی و سلطان سانیه قصه قصور و ملت ابریت علی
مبکارم پدر نیک خاقانی و بنایات از حد افزون قانی تمید بشه

پادشاه

که چون شاه اسماعیل صفوی در سال نهم و شصت و پنج هجری
عوام کا الانعام را با خود و متفق ساخته عیبت بار اعراض نفسانی
و راست نهای میباید این سلام قدح زنا و بر هر جز نموده
بنای ست و فرض کند شت و با این وسیله امدت منبعت
بن مسکین کرده و لای شاق و نزاع از شت سجده که کفر و در حد
اشا شکر گیر شده فروج و دما مسکین معبر تنف و آید لند و
شوری که برای مغایر نه که در تاریخ نادری مستور است و چنی که
جمهور نام و کافه خاصه عام ایران از نواب عالمنا سرستد عای
قبول امیر شاه میگردند ایشان تکلیف فرمودیم که در صورت
مستول ایشان مقرون بقبول خواهد شد که ایشان نیز از عفا به
و اقوال کاسده که از بد و ظهوره اسمعیل در میان اهل ایران شیخ
یا فکوا و حقیقت ثلغای رشیدین را که ندیدیم ای جلیون
اروغ میمون بجهت لیبان و لسان از خان قبول کرده از فرض
و بر اثر او بولای ایشان قول نمایند و براتی میباید معنی از علمای

و فضلا ای ویند که شرم کس طفر شارب و بر تو اندوزانو از حضور
 هر آنکه بوده اند تحقیق و در فرموده ایم علی عرض اندک
 که بعد از بعثت خیر المصلین صلی الله علیه و آله اجمعین هر یک از شما
 رسیدن و در ترویج دین بن بدل نفوس و اموال و هجرت
 از اهل و عیال و تمام و احوال و شمار و لوم و لوم و لام و وطن و غیره
 و عام را بر خود قرار داده باین جهت شرف صحبت خاص جناب
 رسالت و صحبت باقیه برای پوشش شرف نزول آیه وانی در این
 الا ولون من المهاجرین و الانصار الذین اتبعوا محمد بن کریم
 و بعد از ولایت حضرت سیدالاربابی خلافت جماع صحابه
 کبار که اهل صلح عقد کرامت بوده اند بر خلیفه اول ثانی شریف
 فی انصار صدق من سید محمد عمارانی مکر صدق و بعد از انقضای
 نصب اصحاب بر قریه عظمیٰ مرتب الحارث و المنیر عمر بن خطاب
 و بعد از ثوری و طه و اثنان و بیست و النورین عثمان بن عفان و بعد
 بحضرت اسد الله الغالب و منظر بجماعت و منظر انرا پس بن ابراهیم

و این

و هر یک از خلفای اربعه و درت خلافت خود با هم سالک طریق
 وفاق و متر از شایسته خلافت و اتفاق بود و هر یک از آنست و اتفاق
 مدعی و طوطا و حوزة دین سلیمین و از طرق شرک و کین مصون و
 هر کس میدادند و بعد از خلفای اربعه با راه اسلام و اصول
 عقاید متفق بوده اند اگر چه برود و هر یک از احوال و امور و امور و امور
 علای اسلام و بعضی از فروعات از قبیل ادای صلوات و صلوات
 و حج و عمره و خلافت و باقی لیکن در اصول و محبت و خلاص
 حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و اولاد و صحابه او
 نقض و تفسیری و خلل و تفسیری را نه یافته تا زمان ظهور و ظهور
 مستمر بوده باین نیز بنویسی حکم اقدس و شایسته و شایسته
 که مستند و مستند و مستند و مستند و مستند و مستند و مستند
 ایوان دین پس ثبت گردیده اند در ازای این منصفی و نیز سر بر
 سرور بر احوال و منصف و منصف و منصف و منصف و منصف و منصف
 فرمودیم که عنود و مستند و مستند و مستند و مستند و مستند و مستند

وسطان الجبرین خادوم الحرمین الشریفین ثانی بکند و القدرین شایسته
برادر دار و دیکه سلطان ممالک روم و اسلام و مملکت ابرو
فانول پذیرای خست نام سازیم که مقتدات فرور و تبارک
قرب حصول در شرف اسباب و طول است در وقت است
مطلع ماه حراریات فرور و مقرر گویند آسمان چون بود و تجدد
مزین است کنیز بر سر سجده آن کار و وطن خاطر تعاقبت اراد
علامه العلامی محمد الزمانی ملا علی اکبر بلاهشی و بانی صلی کرام
در کربلا حضرت شهاب مغرب و قیس انوار حضور فیض منظر بود
و مجلس و خلوات است غلام فرمودم همان مراتب استی
تذکره فقه مستحبه معروض شود و بهر جهت حاجت باشد و ابهام
از شمس کاظمی که در مرقع و ما و شکله و نزدیک مندرج کرده
سجده نقیب مونس که یکی رخص و بدع و سلف استی
انگیزی شاه اسمعیل بوده و الا از صدرا و الی بد و ظهور او
یکی اهل اسلام در مناجات اصول بر یک طریقه ثابت است و این بود

بنام خدا

بنام علی بن ابی طالب و اهل بیت علی و اهل بیت علی و اهل بیت علی
حکم اشرف اقدس اعلی از موقوف و موقوف
شرف و رفعت که بنحو که از فساد می اسلام تانکام
ظهور شاه اسمعیل مکی ایشان خلفای ارشدین را
خلیفه علی تحقیق میدهند اند بهمان است و هر
را خلیفه سخی و است از است و فیض حضرت است
خطابی کرام و نظامی عظام در زو و منابر
سامی و مناقب و محامد خلفای کرام را جاری است
در تحریر و ترمیم ایشان از ترضی یا دینا و علامه
فهرامی خلاصه العلامی کرامت از محمد علی نالیه
ممالک محروسه را با قطار ممالک روانه فرمود و هر
مضامین کم بایون بلنکی دور و نزدیک القادری
نیز سمع قول از عیان و صفا نموده و مختلف از دیگر
از انو و عذاب الهی و مورد و خط و غضب شایسته

دسته در عهد پادشاهان
مصبح سراج محبت و شمع روشن چنان جلوه مودت اعنی کتب و مکتوبات
دوستی بنا کرد که در جانب چشم و چهره های خاندان و دولت کلمت نیکو
سر بوستان استخوان خلد و بوستان ذوقی است و احترام و توطئه خلدان
عزایان یافته بود و ضیاع سخن خاطر احسان محبت آئین و یو را قرائت
دل بوستان محبت قربن کردید و یک زبان زنجار محبت مد فرموده
که بعد از آنکه بوستان دیرین که عزم مجاهد و شمس خلدان قربین
جان است که کامه آرای برزم کبر و دار شدیم آن محادیم و ان مقام بسیار
بروفی آمان است و پادشاه در طرب و محفل کامرانی کبر و شمس و آفریده
اسب عزیز و سرور و تربیت پادشاه دلا را می مرام ابواب مصلحت
که جرات و اجاب از بنده ساری اعلیایا و مصلحت سخن کار کند از عالم
غیب سینه افروز افکار و عظم شسته شد شمس را و کام بوستان بر جوی
اندوده و مذاق عشرت را آلوده و خنطل مجوری نموده بعد از آنکه مرده
فتح قریب و می طاعت سخن خاطر تلکمان و شکست یافته کاس پنا
آن که

جوان گردید و بروفی مرام محبت و شمس لبان و ساز شوند انجمن
ظاهر و مبرهن است که تار زم جو بان کینه خواه عرض میبدان از روی سخن
شکست از بند برزم آریان محفل شمس و سرور بدولت را با شک و شکست
شوند که شید بلی آمان را که از راه و رسم محبت به است نیکو
خشم بدین شمس از کان چشم و سنان تار می شمارند و آب تن و شمس را
و مذاق شوق آب جوان می انگارند و غبار را به انداز سرشته دیده و مناسقی
خوش میباشند و پرسم علم رزم از طر و طرای شاهان برزم بخوانند
تا نیکو شمس در زند به ترم و شمس به بدین شمس و نیر و ناهبوط و شمس
بر بلند می قدم کنند شمس تا فامش از روی و نور و خشم شمس
خور خود را ظاهر نماید و سر تا در تمام حوادث سینه سپر کنند از نور و شمس
مرا نکشاید عروس ملک کسی کنیز کبر و شک که بوسه بر شمس و شمس
الله و بوفی حضرت پروردگار که شمس و شمس و شمس و شمس
الطایفه خلدان نمون چون جبار و میان خون خوش و آرون گردید
که چشم اقبال اعادی خبره و روز شمس شان تیره شسته عمر شان شسته

امیدان لبک حاکم نمران شکسته و دلی میباش چسبیده باد
بالتون و ریش

کلید باب عشق و سحر بر لبه روح طراعتی نامت و بهار کدالت
اغنی غریبه که مشرب بر وقع حماره بنامین ایام و کریم خان زند و کون آباد
و شکست یافتن موحی الیه و بنام دیگر شدن ده دوازده هزار نفر
از شرک و با سر کون اعراب و فارس و نباد و اندام او با معده و بی
از مر که روزا رو بیت آمدن حین انشاء و سبب و سبب و سبب و سبب
دار السلطنه صفهان با تاجی عراق بنامید مالک الکلب استحقاق سبب
پذیرفته بود در روز فروز و نکاحی و فروز و ساعی بهت اندوز تر از
بظهور شیدا تریده دلی غرق بر روی مظهران این طیفه ضعیف کشود
و یک کن رت از تیند و لمار و دای قطع بدیهه بخاطر رسیدن سبب
خبر فتح صفهان بر تن بر تن و لایع بود و غم موز و فرح جو و در
این برهان و حقیقت این غریبه فکر عریضی بود که پیشتر کشور
خاطر از رجا لعین جوم پرورد و این مکتوب شد بود که صغوف که در

از اقا لیم قلوب

از اقا لیم قلوب بر انداخت هر نفس طیفه نظرها را بتی و هر نفس
از سوره فتح آیتی بر پیش سر و دست که سر از سر کشان روده
و هر دلی و لبر می که قلب دلاوران را بخورنا شکاف از هم پیر
هر نفس بهی در می که از در کشیده تن سینه با این نام کشید
میدان صغوف امید و هر کلمه شش بهلوانی که از دوا بر صوف پیری
سیاه بر دوش افکند و قلب شکنی کرده غموم رو باوردگاه
و رق آورده الله الحمد که آتش زند فتنه و قداده ضا و طایفه زند فتنه
یا فتنه شراره شرارتان فرو نشست و سر رشته افتاد رجا لعین و سبب
و بخوانان دولت امید و رت باشد آهر از کسم روی ایام
سفید و تن سبز شش از خون زرد کوشان سیاه اندر و سبب
که آنچه حق کشش و کوشش و مردانگی و شراطیه هوش و تدبیر
و فرزانگی بود با نفاق خوانین عظام در دفع مفیدان نفاق کشش
مع آورده لایع نیک نامی و سر بلند و در دوجان افروختند
و بنحو ای الدین معلون است لحات آن لهم احو احسن خود لایع

اگر خویلساخته امیدوار است که معون خداوند کریم بکمال فی القلوب
در وادی فرار و بودی برشته بختی صید شیر شکاران خوشگوار گشته
بدفع ازاد نیز دلهای غمومندگان از بند غموم ازاد و بسا چندی
انفالچاه هر روزه خستی تازه خیزن خاطر و لذت این بسا دشود
ابرض میرساند که در کجا میکهد دیده

ابرض میرساند که در کجا میکهد دیده هوا خوانان چشم براه وصول
مژده ظفر و شخص امید کوش بر او از استماع خبر بخت آثار پرور بود
آفتاب نوید از مطلع اقبال و میدان آنگاه ز موده چشم متنا را چون
ستاره سحری روشن و ساحت خواطر مخلصان را از شکستن
کلمای نگار یک شکفتگی مانند روضه ارم گلشن ساخت اگر نقد
جان را که کرامی ترین مایه بند هستی است به نثار این مژده
دلکش بر افشاند رواست و اگر ویران سرای درون را از
نزول سرکش سرو پست المومنون و سبب چون هر خلاص منزل را
همیشه نامول است که بوسایل حسنه ادراک خدمت عالی تو

و از این نظر

و ازین رهگذر ابواب سعادت بر روی خود گشاید و زیلا
که شاید فتح و گشایش از برای پرده غلب علوه ناکر و دیده و نور
بار روی اقبال و الا سبیره دسئی گردن سرکش را
چند هرگاه بشکرا نه این عیقه آفتاب غایت در عالم دوز
و محترستی سجد به جود سیاب و جود و شبنم این بگل این ب
وجود را که در هوای شوق خدمت عالی سیاب و از نظر
بوی خود گشاند و موجب سحر الطاف عالی قالب فرسود و
این ضعیف را بخیل و الا مانند شاک بدر بار رساند از فرم
بنده نوازی نه نخواهد بود

روح قالب و پان و حیات پیکر خامه و بنان اولیای
جاستان متعالی کریم حی لمیزال و لایزال سپاسی انکس
دور که رحمت شامله دین فرق بانه حیات و طوائف
النسب جان پر مین و عین الطیوة عنایات کامله دین مبین
روح قالب انوار قوالب مخلوقاته روان قلمش نشود ادا

کچھن والہاں

۱۰۰

در حجاب بنون ذرا عافا سکو قید بندن مامون بسون بدین ولایت
 سایر اولوب امکان مشرفه تو لارینه رابرا ولان معارج سعادت
 یرشون و کستانه مقدسه لارینه کروب حرم حرمت شریف
 ایدون توفیقات دارینه تیشون صحن مقدس باطنه کونول
 چراغین از ادناری نوری ایدر روش ایدون پروانه سخبات آنه
 میرو دیا عرش جاده لاری نراپنه تغیر ایدن سرخط حریت فضا
 خطی اید آنچکو هر غنچه علیه لارینه نیاز اوزریدن فرخ ایدن و هم
 من فرخ بومند آمنون و کرباس سدره اساس لارینه عفو غنچه
 طی اولان لاف عظیم و لاهم سحر نون کتا به آمنون طاق سحر در
 لاری کتوبه فی آیات پناات مقام ابراهیم و من دفعه کان
 نشی ایدستور و اول ابواب سحر حجاب نفع ایدن یا نار کونی
 بر او سلاط علی ابراهیم خطابی اید مستبر و مسرور خدوفا ختوه
 الی سواد الحیلم لارینه سر اوزار اولان استالارینه دخیل اولدوغچه
 فاد صوا اسلام آئین لشارتنده بره مند شم صتوفوق رسته

من عذاب المیم عتبه مستوجب اولان خاک درگاه لاریه
 باش قوید و غنچه تاج کرامت ابد سر بلند خط برقا دست لاریه
 که نمونه روضات الجنان دور ابواب رحمت بنده لاریه
 منقوح اولمشین که طوافی درجه سی برله روضه رضوانه تنویر
 و اول روضه لاریه که این که با صدق جنات عدن منقحه لیم
 الا بواب دور که سجده گاه انس و جن اینست که شد که سینه
 لاریه باش قویوب و بر زمین دین گل مراد یسوع نثار اگر
 اول کسائر ترا بی لمسیدی بو خاکسارنی تو پراغ باشغی
 و اگر اول عتبه لاریه بآب او لمسیدی بو عاصی بنده لاریه قایم
 کبسته بلارونی الحقیقه کو نکوح مینه حبت لاریه مشدی او لاریه
 صدوق سینه با لمیش و روضات باطنه مودت لاریه
 مزاری او لاریه بن کو نکول خریجی تو رومیش اگر اول منقح
 طاهره سباحت ارضیه او لمسیدی بو کعبه عالی بنا و سر طوق طلوع
 خورشید انگاه نصب او لاریه و اگر اول مراقبه عتبه خبر او لاریه

فنا دل

فنا دل زترین انجم و اشرف حرمه علاقه سی برله سپهر سنا
 سیندین اسلمزدی هر کون بو نیلگون رواقه مضامینا
 سیندین یوزاران اولاق بو جتدین دور که و هر شام شمع
 کو اکب بوقبه عالیه سخته فروزان اولاس بو سبیدین نور
 علی اروا هم تحف الایمان الله الذی خلق البرایا غنچه او غنچه
 نفیسه که انقاس مسج تنگ جان پرور لاریه و رفته قدس لاریه
 ارواح مقررین کبی دست بست طاهره اعلا یه یوسون ایمان
 عالمک در اسلامه وجود و افرا جودی قایم مقام جان و دار لاریه
 ابدان اخذانه شطه صبری قهرمان اولان عالیناب وزارت
 با سجد لاریه انقاس خلقی حسن برله اشخاص اجانبه جان بدن
 و اعجاز حسنات صفات ائمه رفات الموات احبابی دنیا
 ایدن زلال حضرتلاری روضات جنان حجتانه جاری جبرای
 اسجیات و شطه روان بخش صحبت جناب لاریه دوست
 مشربلار مذاقنه جاری جبرای هذا عذب فراقه دم جانفرا لاریه

دل مدد لاریکریه قائم مقام روح روان و فیض صحبت
 روح بخت لاری احبام بالیه باله عمر و بارودین نشان
 اغنی وزیر آفتاب و نشر مشتری تدبیر عزیز قراندین
 حسن پاشا حسن الله عواقب امور و کمالیاء حضرت لاری صوفیه
 حمدی و لوازم محبت و شادمانی و حجب و حجب اید
 ابد اقبوب ضمیر حرم المعانی انباء حیات اید که عطای
 و انشور و افغان امور رضا و قدرش و معنی پرستدین
 این و هر شئی دین اعلیٰ دور که کتاب کتاب سرشت
 نوع بشر انواع ارواح مخلوقات کریمه کل من علیها فان
 اید عنوان یا منیش لاری و راقان صحایف اسما و نیکون
 صغیر وجود نوع انسان کل شئی پاک الا وجه پرستدین
 کل شئی رجح الی اصله اقتضای اوزره احبام ناکی مقرر
 بالآخره تحت تراب هلاک دور و پیکر بیولایه
 بر صورتی مرکب خاک و عرق فانی و فانی و فانی و فانی

پایدار

ناپاکه ثبات و قرار منافی احتمال نعم نعم ماقال الله الدنیا قمار
 الدنیا ثبوت اما الدنیا کما تهبه العکسوت او شوا و اندو که بو
 مستحق زلال رحمت رب مغفوره مرض شفاء طاری و فرج
 فاما امرا که کولت ابتغاسه علل رویه ساری او طیش ضعیف
 چرخو اسی او کوب ایام حیات مراحل سبعیه تمیش هر چند که
 امر مرض و عاقبت و صحت و دایم حکیم علی الاطلاق الطیفه
 منوط و مواجده لایا و میشت و عذبه ام الکتاب مضمونیه جو
 و اثبات رموز رضا و قدر خالق قوی و قدر مشیت موقوف
 و مربوط دور لیکن من مات بعیر و حیه مات مبتدع بایه قوا
 توصیت امر منی لازم جلوب بویه وصیت ابنتی که کو بخت
 عانی و دایع و ارجی الی ربک راضیه مرضیه نداسین کوشش
 استماع اید و کدن صوگر چون حضرات ائمه امام علیهم السلام
 عتباتی بو خاصه فرقه نیک معاذ و عتباتی و جرم نبه لاریک
 مامن و مخامد و ربو قالب فرسودنی اول صوب فیض نش اید

اول آنکه طهارت جوارنده مد فون ایدلار و بولک روبا
 که درمانده طریق تیم و مهید و ماصدق کلمه با نطق
 بالوصید و در اول فیض عظیمند محروم اتمه لار رجا
 اولدور که ایام الحوائج میفرود اولان سجده و توبه
 مزد و نکرده و اخیری فوت اتمیوب حم کبر الاله کریم
 معنی با نطق اشرفه مد فون ایدلار و نطق اشرفه
 روح مزنی احب و هرگاه ضمیر منبر لاری کور کوسه بو
 خاکسار دین غبار شاری توتمش اوله اذبال صفة
 ایلد احمالده لار و اخیری صحیفه الموت خالی اولماسو
 دو پرشاهین و بر سر لان هر حال او توندی می
 طبع شریف لاری اطر اغذ و نطق ایدوب شبانه
 اقبال ایلد و ایام شکار انداز صیدگاه آمال
 اوله لار باقی مقرر اوله لار

اولو لونغ تا یا قاجانه تا یا افغان

و غزلباش افغان

و عزت باستان قاجانه تا افغان آتا بابا دین ابرو اولو
 اولو سلار اولو لوسی او افغان ایرتاک زماندن ملک ایلد
 بوزو عتبی بولغان حسن کمر خان اوروغی و قاتل آن تور بی
 تیمو خان حضرت لاری هر یانندن امان بولوب کوب
 کوب ایلار غه کیرشه تومان او کماک تور کوب آقا با حقیق
 صونکر و ضمیر لاری کور کوسه با شورون بولغانی کیم شهبه
 او چورده تنگیزی تانیدی و آذغان توفیق برله خستاندین
 تویش با نطق راست کشور کشا لوق قالدورد و
 شوکت کور کاسین فروشان ایلد چالدورب برادر بکنج
 حرک لار و هر بر صیت لینگ ایل لار قاپاغان قیلان یک
 موکت با کور کوب و رکاب بر دیده مزده احلاص اوزر تیش
 حبس اولوب افغان خذلان نشان رزمند و روحی
 بدخواهونک و غمی عسرنینه کیم کردش چرخ قضا سینه
 ایران ایلین تالانغی و سلطنت ایشین چاقچالانغی

اصغمان ملکین تانبا لاغای شالوق سختین العای و
 مرد باره قوز لاغان سالغای کلب ایردیلا ر
 جنت ایتا کین پیکا اوروب شش شوق سخت و
 قتلوق اقبال ایله یوروب هرله کم نوروشوب
 باد لاریله اوروشوب قیج و نضرت ایزالتیب
 برک ایرکلا ره کیریشب اولوم باغینی باغدورغان
 اصل چاقینی چاقه و رغان فارس و اصفهان و عراق و
 اذربایجان بل قامو ایرانه آملانوب خصم لاریله
 قاتلانوب افغانی افغانه کیتوروب و رومی فی
 بجاغه نیکو تر و ب و د اضر خصم لار بوزوب کیندا
 نوزوب دشمنلار تور غورب خانلار او تور غورب
 غرت و شوکت ایله و فروصولت ایله خراسان شاهی
 اوچون و دفع بداندیشلاری اوچون عطف عنان عزیمت
 کیدا تورغان ایردک کیم سنجی سنجی لاری ایکی پرانیه

بتله ایتان

بتلکان چک دو سیزملکان نامه که صفه سی چرائی دوستلو
 دور لوغی پرله پر نکان و پزکا اپار بکان ایرمیش
 ابدی ایچی لاری ایلکین بتلکان خلعت اساسین
 ابرتاچکان زمان و پوروشی اولاندین کو پراک کسیر
 چون اول عالچا بتک مقصود نشان آتاسی ایشوب
 او جاقده تک شالوق اور زیندین جان تانلو
 ایتلب ایردی اول والاشان رعایتی پزکا لازم
 تورور اگر خوارزم ایلی جان ایلی بریب اول عالچا
 قولد اب مندمور و متغنه متکلن ایتکلا ر خوش والا
 داویرستان عونیه ایله اوکوش عسکر کیم قیلا ری
 پولادی دینده نیمو طالع توره لار توره پیلغا ای
 وحدتین اخرون سپا کیم قاتیق یایلاری قامو ایراندا
 کوچکانوب پراتاک اوچون اول جانیه کیتوروب
 هر کیم اطاعت کزدین بویون نولقاب نولغون جانلار کیم

او چون او چو روبرو تو ز غار و ز بر شا دمانی بشد
که کوه گول سبیل و خاطر آمانی بولسا باشقار و راپر
پیرله ایتار یلکان آت و شقار اگر چه قاشما نوب بولسا
تلف اولغان ایردوب اما دوستلوق عالمده
بزرگا و صول و پشکا و نظرات و جلوه قبول ابدی همیشه
پشک لار کوکابانی و نامه لار منشی مانکشدین کوهلور
قالبو کتاروب دوستلوق ده خوش و برر کادنه
کش بولغا لودپ بوشوق نامه پشکدی و نیشتم
چون از روزی که توفه
تقدیر حکم مالک الملک انک کل شی قدر ابوالطال
دولت و کشورشانی را درش فرو خلاصه اقبال
زوال و حرور باقی لاکلام عیش بدام و حصول لکام را
در مفزده آمانی و امان ابوالجمع نموده بندکان و الایر نموده
و از این مواهب عدیم المثل انصب العین خاطر

در تمام

خبرت اشتغال ساخته ایم که جمعی از اردت کیشان
راست قلم و قلمدان عقیدت نسیم که صورت نسیم
اخلاص و بندگی خویشتر را به تصحیح میزان امتحان نسیم
باشند بین الاقران مورد ترقیات فرمائیم از آنجا که
سابق این کلام از افراد دفتر احوال مجریست و نسیم
سلانه انجمنی میرزا محمد حسن سخاوند ظاهر و هویدست
امند قطره از انتظار غم مکرمت بنیابت خدیوانه قطرات
حضرت بخش مزرع آمانی و امان مشارالیه گردیده از
ابتداء هذا السنه میمونه لوی شیل خدمت سستیفا
نومان سخاوند را مشارالیه شفقت و عنایت فرمودیم
از روی کمال اتمام در تنقیح محاسبات جمع و خرج
مالیات و توفیر و کبر حصولات و سایر حمات دیوانه
متعلقه بعمل مزبور قیام و اقدام نموده حسن خدمات خود را
ظا هر سنا زد مقرر آنکه چاه فسلان بالقاب مجریست

مستوفی بالاستقلال آن ولایت دهنه لوازم
امر مذکور را مخصوص او دهنه از فرموده شریف نورز
نامه والایه منوی و موت
ولایه منوی اولان قایمیه لاری مصطفی لطف افندی
معتبر بر له لحوظ نظر دولت اثر اولوب ریاضین مضرب
و مضای روضه تضمین استقام رویج موالات پیش
حوار جهانندنت و مصافات اولندی اصل مرا
اول حضرتیک نظام سلطنت و قوام دولتری اولدی
اجلندن مقوفه ساقه ده با نذات غزم بایوگری
بر له امور مکتبه و مکتبه نبویه استدکری و دوست
و دشمنیک حالت خوض او زرنندن بندکری و اوقضین
را احسان آرا لری تقوی و ترتیب ایدین امور
لا محاله مرض و خیر و سعادت مقتضی اولدی و غنی معلوم زمره
اولوالالباب در لازم الفلاح صلی الله علیه و آله

و الله اعلم

و بعضی تکالیف اصراریندن دوستانه اغراض
و احبت ناب انک مامول خیر بایون و مرقوم
قلم صدق مشخندی اولدی و غنیه ناء ملا تا تل و قتل
مرحله بوی طریق رضا اولوب و غنیه مصانه
مرقوم و محض مهر و داد الیه محترم اولندی اینه
دین مرقوم التام اهل اسلام و اتحاد دولتن
منظور از اولوب آندین باشقه رسته قطعاً
منوی ضمیر و معنوی خاطر مرا اولدی و غنی و ضعیف و
بیان و افاد و اعلا ندین فی سار و در و در
اول ذات مکرّم و وجود محترم و دودمان
و خاندان منیع از لدن نعل و منظر اثر احسن
ایتمش بشو بنای منده بویوک قران و شرف
رو پزد اخی اول حضرتیک سانیلوز و کج حکمت مقصده
عمل ایدوز لیکن چنین اول شهر یا ر خلافت از ر و غده ایلیم

کیم دوستلوق من بعد نسلا بعد نسل ایکی دولت
اراک شده مستدام اوله حجاب مشکوک چهره چاره
بالکته ازاله و افتاد و عده و اسما زعمده عده همت
ملوکاتلری اصالة اولوب نزل غنا تیری برله
محبت مز تمام سلاطین عالم اسیره منار و محمود
و اعقاب و اخلا فر بنده مؤید و برقرار و موجود و
عده مآرب و مطالب مزدور و اخلا لطیف افندی
پشکا حسم غایبه احضار و بعضی رموز اشفا اظہار
ایندوک که حین الاستیلام سده مقرر معروض حجت
هالک اندر

دو نیتوق رستمی طرز حسن برله ادا و دو سلسله کونان
انفاس محبت ابد ایدن نجاب فرات تاب
جلالت انصاف مودت قائلک عاقل و محبت
ملکین قهرمانی الذین الانام باللقن سخن موصوف

دانه

و فی تعداد ارباب الدوا واحد بعدل الالوف
و تلو سعاد تلو پاشانی ملک ارا عالی لواحتر تلو نیک
روضه مقدس خاطر عاطر لری لر زباران فیضان
فیوضی سجانیدن منور و دار السلام محبت و علا
ذات و اقرا سجانلری استقراریه مقرر و لوق دعوت
فرط مودت اوزریندن ادا و تحف ستا مالوازم
اعزاز و تکریم الیه حضرتلری حضوریه اهدا قیلد غلظت
ضمیمه مقرر مقرر دوست خلت کنون ای اولد
که چون بانی بنای ابدان بانی ارکان خشیانی
فناء ماء و طین برله یا تمیش و کاتب الواح قصا
و قد صفا حج ارواح نوع شرفه قلم تقدیر رقم کل علیها
قان حکیش وجود زمزمه موجودات احکام مقضی لازم
الانصرام و بنیان ذوات مکونات پذیرای اندر
واندام درانه کشبو و قنده خباب غفران ماب ملکه

اگر رقبه سلیم و مصدوقه و آلام شجیه لا یرسم
عزیز قراند اشمیز اگر برسم آغا ثمة اله لغفرانه و سقا من
کاس حنانه مقصد صدق عند ملک مقدر مقامنده نایاب
و نقد جوین ولی نعمت دنیا و دین قدر تلو غفلتو
پادشاه ظل الله روحی فدا افند میر حضرت ملک رب
اقدامند فدا ایدوب بو عالم فاندن سرای جاهل
اشغال و بوجبان بی بقا دن روضه رضوانه ارشاد
اولمضین نوضه سی موجب غش مغفرت نقش
غبات عالیاة عزتو اسحاج فضلک معنی اید
نقل و ارسال اولدوغنه بناء محبت رستمی فوت
اولمون دیو بو منیقه البلاغی الیه و دستلو ق
شرطین احیا قلند ی حاجی وقت اول والا شل
و مرحوم مذکور ار اسند طریق مواخات
مسلوک و رسم مسافرت متروک اولدوغنی

بسم

سپیده مرحوم مسفور حسین سجوانده که آغا رسنوح
مرض بد و عروض عرض ایدی رسیده بو باده مرقوم
ایتمش ایدی که الطوای مراصل حواته لشکره که قالب
فرسوده سی اول صوبه فیض او به نقل اولنور اول حب
مکرم توجده ایدوب کر بلای معنی یا سنجف اشرف جلدانه
من لغفر ترابه مفرونا با اگنه مشرفه سنده مدفون ایتدور
و اول مکتوبی برار نزلان سپیده برار شاهین ایلد حنا
ارسال ده ایدی که آن اجل الله اذا جاء لا یؤخر مفاد
روحی قوشی عالم بقایه پرواز قیلدی و طایر عمری کشا
شاهین اجل اولدی بناء علیه ما و صنا به ابراهیم افضا
سینه نقش تو شکر و مکتوب مذکور ایلد شمدنی اول جانب
ارسال اولندی اگر چه نظر شرایط و الطود داده که
اسکی چاخذن جناب کرم مرحوم مذکور بنده محقق سحر
سفرش تحصیل صحر و لیکن بطین قلبی بویه حضرت کرم
نامو لمزدور که زبان حیوة رسینی حین الحاتده منطوی

و شوی که مرحوم فرور کند و سی رجا آتش برار کند
مذنب نفس ایچون مامور و کتب و جیدن انگیک روحی
اجا و مسرور و دستلری پذیرای منت غیر محصور و دست
چمکیزی آن اسم اجرا استا موجب به به و بار حق موفور اید به
دار الاسلام محبت و ولایه
خط و مداین صدق و صفایه محافظ اولان لطاف ذرات
مآب حماد اکتساب حبیب حمیده حصال و پاشای
عالی لواهی بلند اقبال عزت و سعادت و غرر خزانده شش
حسن پاشا رفیع الله تعالی مدرج اجلا رکاب نشاء حضرت
ارنگ اتام عمر و دولت لری دایم و مخلص و مرانب حیوا
و غرر لری باقی و مؤبد او ملق دعواتی فرط مودت
اوزریندن ادا و هدایای نصیه نیلیات باذی حضور
موفور اترو لرجه استخاف و ابد اقلید عند لشکره رایضا
ضیا لرینه انما و انما اول نور که منطوقه انما نکو نویدر لکم
الموت مفاد نه زوال و فنا هر ذی حیوانه اقرب الیه

حضر الدبیر

من جیل لورید و مصدوق اتان الله و اتان الیه راجعون فوسنه
زبدۀ موجود انگیک مرحبی درگاه نباء حضرت فقال لا
یرید اولد و عنۀ نباء کشو اولد و جناب مغفرت لایب
اربابیم آغا با آتینما انفس المطلقه ارجعی الی ربکنا اسبن
سمی قبول انصفا و حنیف خاکدان معارج خانه ارتقا اید
محبت و الشاکره انکاء و صبیحی حبله لغشی اما کن منقذ مطرقة
ارسال اولندی مقضای شرایط و داد اولد و رک ان شاء الله
تعالی عزیز قالب فرسوده سی مکان مرغوبه مدفون
و جنا بکر نبه و با منظره ان اسم اجرا غیر ممنون اولاسی برکت
سنات اخلا فکرون موجود و ماموران غایبه القصوای مراسم و غیر
لطاف ذرات استیلت
ایات تلو کرمت لوحی مرسم الموائده و ملحق فاعدا لخالقه
الذی ستوا اسماء النامی سجاویم الوزاره خصوص و باسطن اسمن و
اشیم الممنون مخصوص وادی توصیف صفا شده قلم کیتی و غیره

و باین بدن قوی و در اسرار حیاتیه لباس اشبهی جوهر ملکین
 نور نور بر کرم و مشرق کرم و الاغاه ذوقتم
 چای جسم حسن یا شا اعلی الیه درجات اقبال کمال
 حضرت ملک مسموع و دلتگری ممتد و باقی و شایه
 عاقبت محض وجود و افراسود دارند ساقی الملق
 دعواتی رسوخ مودت اوزر رندان ادا و سحت
 سحایا تحمل و تقصیر له اهدا قلیلید خدایم هر نظر شریفه
 انما تحت خلقت الف اولد و رکه ضایع صافیه
 ارباب عقول اشبهو معنی واضح و مبرهن در
 که کرمیه نکل من علیها فان مفاد نه کلز احیایه بنی
 نوع انساندن کلشن تصور بر کبی بوی و فا او ملک
 مخالف عقلم و رو مصدوقه نکل شیء بالک
 الا وجهه فیه کینه صدیق وجود موجود اندن آب
 و رنگ بقا توقع انک منافی طریقیه نقل اس
 قایدی

قایدی اشخاص کایناتی فنا صوریه معضی در و زوا
 عدم نفوس ممکنه امر محووم و مقضی لهذا اشبهو قیده
 جناب عفران باب غم عالمقدر میز مسافر عالم
 بقا اولوب دار فنا دین استحال تیدی و اذل
 نیز جوشیدن ایام نشاط بنایه تیدی بی الدنیا
 تقول بلا فیما خذار خدر من لطیف و فکی فلا غرکم
 حسن ایتامی فقولی مضحک و الفضل یکی لیکن
 حکم قضایه رضادین باشقه حاره و درمای خوشنوار
 کران و کنار و اولو نقر الا الله الامر و اشبهو قیده
 مرحوم مزبور ک نشی اول اما کن مشرقه که بلا نیک
 ملکوتیک ماوی و مقرتی و بو عاصی بند برین
 منجا و مقرتی در اسماح فضاعلی یک معنی سیر له
 اولد و رکه وصول لغنی نیاز آئین و فکله بر یک مرغوب
 کزین اول اما کن فیکند و تدفین چون تعین و اول مرحوم

لرسال قبلین و الطوداده
 بنابر تمام

میرور و چون شادان و مسرور و مبلرین مستند
و بخت قرین اید و هر و حیثه المودت خالی از
دوایلی کسبه سحر اول و الا نشان سرکار
و بعضی و جوهر کسبه لره شود که مقتدر است
متمن سلطان جنبه خشی حضرت لری باز مشروطین
مکتوب لری تلونده ارسال بمشکر مرسل باولری
عزیز مسرور و ادوولا

و قافله سالار طریق صدق و صفا اولان جناب
سوده ادا محمدت ابا حبیب
اشیق شفیق و مخاطب سخاوت یوسف اتمانیه
دوست راسخ العقیده و اخ اعز بسند و عز
سعادتمند محمد یوسف آغا حضرت لریک ذات فرست
صفای لری غیبت سجت حوا و شدن مصون مکیه
زماندن مامون اولمق دعواتی غیر بنار و سیاه

ایازند

اغراز سر له ابد اقلیند غلضکر و ضمیرضا لمعانه انما
مجانده اید و ر که نفایس معانی رنگین و سجاایف
مضامین موافقت قرینه محتوی اولن نامتناهی
و مرسله کرامی که خط سالی صالده او شو موقع
مت الاخوان فراق و مرز دی شتیا فلینک
بانبه ارسال اولنمندی پراواندهی که دیده مرود
ما صدق و ایضت عینا من الحزن جلوه نما
یعقوب خاطر شوقمندانک و صولندن آتی لاجب
سرج یوسف معاینه کویا اولدی بابی وقت
بو طریق اشیق نادب و رسم نشان و ثفاقد
که یوسف اعرض عن هذا خطائی شاننه منزل
تعرض و سجب ایدوب دوست لری ارسال
مکاتب اید مسرور و انجام جمامه مامور اینک
اخلاق مرضیه لرندن مرجو و مامول

راقم صحایف و داد و عنوان طراز
صحایف اشکداد اولان جناب کمالات
اکتساب حسن الصفات مخدوم الثقات
محبت سهرنگ مهری و مودت مهرنگ
سهری رفقو را فلو حسن هند ی حضرتلرنگ
گلزار همیشه بهار خاطر لری ریاحین نشاط
و از اهر انبساطدن مشغون و حدیقه تمیز لری
مدرار شائبه مراجع سجانیدن حضرت و
نصرت مقرون اولمق و عوالتی توفیر و توفیر
مودی و هدایای سخایا مودت اوزریندن
مخت و حمدی قیلند قد نکره رای مدلولی صورت
نمای محبت طرفین و نقش سهر رخسار مودت
جانین در و لیکن لباس قلمکار مکاتیب
دوستلوق شاهدهی قامتند زین و زین
و مبادت

و مبادت صورتی زماننده کمال الجواهر سواد
داد و دیده مقصود و توتیای قلم و اجلیه بلاغین
اولد و غنه بناء اشبو و اوانده که حامل نمیه شول
جانب فیض جوانبه و صوت مودت حمانه نرم
بولیه زجا ایده که بانی وقت زلال سلسیل
مراسلات ایلده که حدایق قلوب به جاری می خوری
آب حیاتدر ریاض موالاتی محض و شند
ارجاع همام ایلده ذائقه مراجع جاشنی کرنه
و علاوت برور ایده لر مورد الطاف الیه
و محیط فوضات نامشایسته اولان جناب
خلت اکتساب رفقو عزتلو قرا اندا شمر حسن انشا
سکله الله تعالی و انفاه حضرتلرنگ اغضان شجا
مراجع غنائیم مکارم سجانیدن طراوته
موصول و ببار مال لری هبوب سنایم

رزادند نغمه کشای بر اعجم حصول و وصول اولمق
و دعواتی فرط صداقت او ز رزیدن ادا اولای مقلدان
شما با نادی حضور حضرت زین العابدین علیه السلام
لرینه نموده دوست خلت سیم زری اولدور که اگر چه
نظر بقوام اساس محبت خدا و در سخن بنای مؤید
قوی بنیاده دوستلوق ارکانی و کج خلق بنیانی نما
قلم تعمیر نیک معنی و مقصد و قله انقلب بیدی الی
انقلب مفادی مؤید مدعا میر و شایه صدق و
معنی دور و لیکن شوق غالب اقتضایه خاطر نمود
مظاہر بی وقت استعلام حقایق لحاظ شریف نظر بر
و مراد مرادی پرله نویه اولن نگارشات نو و نو
او ان تباعد صورت و معنی اولدور غنه بنایه شایه او اند
که حامل صیغه ناعلی رسم انقباض شول صوب فیض اوبه
رسمیل اید روی لازم کوردی که بویله و سبکی

برای سبکی

پرله سلسله و دادی سحر یک و قلب شریف نظر بر
طریق استخار و تسلیم ایدوب بویله نیاز بنیون
که مفشای خلق حسن پرله همیشه در درامطار اقلام
در شام ایلد کلزار عیش بهار صدق و احتضامی
محض و شایم شامه اقلام جهانم ایلد مشام مرام احباب
مخطر ایدوب دوستلری خاطر لرندن اخراج و اباده
انجیر لر معر اولار

انجیر لر دیوان غمت و رونق اخراجی ابوان
رفت اولان جناب خلت انصاف و شوق
حضرت زینک نهال طوبی مثال سیم زری انما حصول پرله
متم و بسایم احوال لری قفاط لبان فیوض ایته
دن محض اولمق دعواتی صدق منت ایلد سحر و مرکب
شوق و نیازی بسان قلم پرله تقریر قلید غمضه
ضمیمه لر زین انما صحت صداقت سیم زری اولدور

که اگر چه اساس نظری را نسخ میکنم نامه و نامه نیک
حریم مودت و اخلاص منتهی مکتوب عبوری و
بنای او با نیک طریق محبت و در مجال مروری
او ملزوم لیکن کتابات نصف الملاقات او بنیان
مضمون مکتوب و نامه نعم البذل محبت صوری
و قایم مقام محاکات حضوری و قلب محزون نیک
ما به سروری و موجب تسلیه و عبوری و مراسلات
مودت و اگر بابی وقت یا ض اولیه جراحات
حرمانه مریم کافوری اولدوغی اجلان شب و او اند
ارسال بومنه خلعت طریقه فی حامل مکتوب معتمد
اول دوست شفیقه و محبت انیقه لازم کور و
بو و سله الیه رسم و داده متذکر و حالات نظیرین
دن متعجب اولوب دخی لایزال محبت عبور توارد
اخبار مزاج عافیت امتزاج لری پرله سرور و بخت

بسم الله

و اعلام حمام الیه استیجا و شرطین منظور قلمی خبا کردن
رجا او لنور خلعت
اساسه یانی و مستجمع قوانین عثمانی اولان جناب رافت
نصاب الفب نصاب الذی کان فی قلوب
الحجین حب رفعلو عزتو سعادتو صدق قلوب و رقم
و عطلو قم عثمان پاشا حضرت نیک صور شواهد مقاصد
لری و رای عشای نقادان غرضه ظهوره جلوه کرد و
خود و عرایس نقایس آکال لری عنایات الیه با نیک
و اسطسی پرله غار و حصولدن کلکونه پرور اولمن
و غوانی فرط مودت او زردن ادا و کلدسته
و رباجین ائمه عطر سا مشام صدق و صفا قلیله تذکره
اندغامه پرله رفیع قناع غدار عذرای مدعا اید و رکه
حقا که افواج شوق محبت لازم البخت لری شش
خاطر فاقده نه پرچه مترکم و امواج سجاد خورش حضور

حضرت زینیه بر شدت ایل ملاطمت در که اشب قلم پر نه
طریق اظهار نمودن عبور و سفینه کما س ایل بونیک جلب
پایانه در و راتین در خور امکان دولت مراتب اشتیاق
تقریری اعانت بنان و پان و امداد و پاره خرفین
طشده کور و نوب خیر میرای القلب بیدی الی القلب
مضمونه اسرار بر مردن خبر و غرض سنای حسن
و داد و مرآت جناب زینیه لاجبسن وجود ایل نفس
و بولیه خالنده اراده اولسن اراده لر دمانده اولسن
حفل مستقیم از تحریر و لفظه بناء اول امور بدین فی الحقیقه
خاطر و قالد و وجدان ضمیر افکار زینیه حواله انیک اشب
و اداب رسمیه احزاب کور و نوب اول باده و نوب
ایده میوب لا يزال قلم پر نه مررب ابوانیک احباب
وجهه کشاده و اعلام حمام ایل و متلوق و استخادی زینیه
قلمی حضرت زینیه درجا و نیاز او نور باقی ممر او بسینه

جناب زینیه

جناب حامد رضا صاحب محاسن الکتاب عزتو رقتو
سعادتمندو مناغلو مکرم دوستم عزیز فرزند اشتم عثمان پاشا
حفظه الله تعالی و اقباه حضرت ملک دیده مقاصد ری
کمال بر ایل طاف ایلته دن متور و مقام جان و جهان ری
استقام شایم مکرم برزدانیدن معطر اولمق و دعواتی
بصره اعزاز ایلاد او مراسم شوق و نیازی اننا
انبا قلبه غد نصر محو درای نکت اقتضای ایدر که
بابی وقت کو نکلر اطلاع حقایق حالات شرف زینیه
مشاقق جلبدن او بسو او انده که خاص صفت اول صفت
قبض او بسو بر و جابک زینیه مسافر ایدی علوشوق
خاطر و محبت باطن و ظاهر اقتضاسنه بونیه ارساله
از نیکاب و اشعار لحاظ خیرت اشب ابواب
شرایط خط انیب و خواطر مودت پررب اقتضا
سه جناب توبت اشب بونیه بونیه بونیه

پیرا لساناً بعضی سفارش را داد و میسر رسوم صدق و صفا
ایستد بر اینی که جبر کند و به اولاشوب موجب داد
مواد اعتقاد و فرو با عث رسوخ پانی خلت و کمال فراد
و اما آشنایان رسوخ به شمع قلم پیرا جابزد و حقا
مشفه که چون الله الریز قرین صمد و کسجام و طرقتی منزه
میتد رسوم الفت و انعام و اوله سحر را بنین جابزد
او ملوخر

وزارت یاسین و ت غصه سنگ سیف مسلک و یاسین
رج مصفوی وزیر معظم کرام و شریع معظم محترم فدوة الوداد
بن الامم زبده الانوار العرب و اوله سحر را بنین جابزد
و صید افکنان حضرت بنکرات مناجیح احسان خط و در رسوخ
عز و مملد و حفظ در حجت و حجت اولی دعواتی قضاوت
روز برین و کتبت شما غریب غلام اولان مایه حضرت
حضرت لریه ابله و اوله سحر را بنین جابزد

ایر و قمر

ایدر که ر قتم زده کلک و پیر عطار و اوله سحر را بنین جابزد
ایضا و حیفه رشقه ایی او قانده اولاشوب شمشیر
عبارت جلی الوعدن خاطر منزه حقی کماله و فیما بین
منور و نیایع کلمات شمشیر کوه کنگر حدیقه سی رونما
جان کبی محقر و نریت پر و اوله سحر را بنین جابزد
عشایری پانیده واقع اولان منازعه خصوصیت و شری کیم
کشیده سلک سحر را بنین جابزد و دولت وزیر
اعظم افند میر حضرت لری انیک جو ایی و قوم ایستد لری
منکره حقیقه که الله اوله سحر را بنین جابزد و سلیمان
سلیمان بنین منظر فوی شرف لری انیک جابزد و عید
و میناق و محبت و وفاق مربوط و و سلوک و کماله
سورای فیا بین لریه مرعی و مضبوط و برزم بنیک
قول لریه سنده هم لازم دور که اول معنی و اما
طوط و قواعد مودت زلال اختلا اندن حر و کس

و محفوظ اوله خصوصاً اول نشان دلخلت نشان ارشد
که سوابق محبت حاصل مونکد و اساس اختصاص
را نسخ و میشد و در بومقاده طور حسن و شیو و منحصر اوله
که بانی وقت جانبشارت جانلریندن صحایف مستلزم
الترایف و مکاتب موفوره الطایف و دوله اهدا
و مقامات مشفقان اتحاد او زرنندن اعلام و انبساط
خاطر شریف لرندن ابعاد و مؤثر تیدار

دخی جم جلیل نشان قراندشم شاهن که طلبه محبت ایله
طلب انجمنه نگرزانی شاهن و بر سر که مخرج لانه و
مرغوب آشیانه دن ال دوشدی علی جناح الاستیصال
پرا تون بولک انجمنیکه ایروان و قلع شکار باق و کوف
و انظار القاجری ایله صوب صوابیکر مرسو و حمدی قلبیدی
جو اهر مرسله سر پنجه طبع قبول اوز نکرده اطراق ابد و
دائماً صیاد طیسور مرادات او لشکر نمر جو ضمیر بار مندر

کاتب

کاتب صحیفه و داد و راقم الواح استعداد اولان چنان
ستوده اداب فیهضاب رموز محبت و ولایه
عارف و رسوم صدق و صفایه و اهت نکتہ بردار و دقایق
و داد و پاجه طراز مجموعه اتحاد و سعادتمند قراندشم حسن افندی
حقیر ترینگ محض ضمیر نیر لری شعله انوار غایبات الهیه
دن روشن و سرزمین خاطر عطر لری شایب فیوض سحابة
افاضه سندن رشک گلشن اولمق دعواتی صدق غیث
البداد او اثار تیلکات طیات دوحه نخل قلمدان افق
و اجتناب قلیله ضد لشکر و بنان پان و اقله حامد غلت ترجمان
پرله رفیع برق عزوب مدعا و کشف لثام حزیره موت
و ولا ایدر که سنای جمال و داد و لبیلای هووچ شکر
اولان منفه انجمنه رشیده و صیقله رفیه غیفه که کسب و او انده
داشته کلک غایت سکری حدود و دنی عهود دستورنی
پسندیده منط و خط و خال حروف خط پرله توشیح و زین

و طره مشکفام الفانی عطر فصاحت ابله غنیمت اید و صعب
جملرینه مرسل انجندی لرکسن وجوه ابله اولاشوب
ورای غنای خفادن خم ابرو کوسردی و سواد ویدی
و پاض خوانی خدایر مشکا و صباحت صبح جابه خوانی مهر
اسادن خیر ویردی ستمشام نفاج مشکه العواج از بار
کماندن مشام جان و جان معطر و کمر الجواهر و فندان
که بینه توتیای قلم ایدی و بدیه فرمود منور و مصقل
لغات غمز و کسندن رنگ غم و صداء الم آئینه
ضمیر و مخبلی و زیور عبارات بدایع سماندن عارض
محبت ذاتی خلل بی خلل صدق و صفا پرله متخی قفا
بنان معانی سندن اصداق قلوب لبریز آلا
جو و تبت البیای مضامین و لکث نیدن حدائق
ضمایر سیم از بار سرور او لوب علی رسیده جلیله
شرحر که غزلو میرزا محمد معین معاونتی و مقاصد نک

بجایزه

اجا بیتی با سنده ترقیم طماس اظهار و سحر و طاس تمیز
قابله احتساب و اختیار و زمره اصداق رفیع مقدار
امورنده محمد و معین اولد و عمر بر شئی دن اعلا سنا
بولیه مقام ده که اول جناب نکارش سفارشینه
توجه اتمشکر دخی صنف نکار لوطه انما اولور که جناب
محمدت ایاب حامل منقیه و بانی رسوم انقیه عزیز
کرامی محمد آغا محبت جانیه لایق و مودت طرفه
موافق شرط رسالت ادا و مراتب و دودلای حسن
وجوه ابله انبا ایدوب مدت توقیفده که سنده دینه
و کالبد کلمه مراده قایم مقام روح روان ایدی چمن
اول عمر عزیز دن مفارقت دشوار و سرعت اید
خود تکرری بس نا کو ارایدی تا خیر کنلری رجا اید
عالمجناب جلالت آب پاشای عالی لواحق تکرری
جانبیندن ایام ذهاب و اعاده سین قرخ کون معین

او لمعین تقریر و افاده ایدوب اوشبو و جیدن و غلبه
اوزره رحمت و الفرافه نامور اولد و غننه بناء عازم
خدیگ فیض قرین و دوستلری عین و حرمانه هم نشین
ایندی خصم اولان کیمینه عالم منورده هم حیات احلا فکرة
و فی ارسال حضرت کردن اولمور

جناب استوده اداب ارسته سلاح و صلاح و حقیه
نظیره ارزنده کوه اولان مکتوب مرغوب اولد
اسلوب و منقده مودت محبوب محبت محبوب که
اشود فقه مرقوم خامه فصاحت منسوب اتمشیر
اولا شوب مصقل عباراتی مرات جنابندن رفیع رنگ
کروب و ارسته خط و خال حروف و نقطه ابکین خوانا
سلواری تجلیه لبر و تفریح قلوب ایدوب میرزا احمد
معین سفارشی خصوصیه مندرج اولن شروع و مندرج این
مضامین وجه مشروح اوزره مفهوم اولدی حیات حیات

الذی

امورنده باقی وقت معین و مقصود لری حصول دربر
ایند و کمر مظار در دنیا پرچالده کیم اول جناب کتارش
سفارشلر نه بیون اله العزیز نامن مرام و ادراک مطالبه
دوستکام اولاجتی بی شتابه در غننه الکتاب بیون الملک
الوثاب در شکست نیست چهارم شهر محبت

منه شورشانه در دست اخضر عباد شتابه نامه نبره

خلق الله عبد الحمید بن محمد بن محمد آتی

در غایت تمجید و اعظم که نه مراوردینای شدا

شایسته و نه عجز و ارقا و لکیر و ام در

شیر است و مرافتا از او پیش

پس از محمدان مطلقان مایه

بعد از خود که در دست عابری

نویس و نامنا بنده
توقیر و کسرت عابد

بسم الله

نظر کیمیا اثر بر این اوراق میکنند که نتایج از نیرنگ خورشید آورده
وزدرا که بفرمان است طلب مغفرت بر ایم نمایند و عذر ندر ارم و کلام

الفصد دفعه دیگر الفصد دفعه
 ۷۷ — —
 از باب سوال
 ۷۷ — —

- 10

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

مصادفت برای مقبولیت
میداریم که درانی مقبولیت
و او انی معود که اسباب
از بهر خاطر که در حصول
برجوا خاطر که در حصول
احوال و شان و بهر خاطر
خاطر و شان و بهر خاطر
اعراض عده الا شاه فلان
باید راجعی و رود و تمام
نام که از آغاز تا انجام
این نام را وی و از
کند به معانی و بهر خاطر
از بهر خاطر و بهر خاطر
از بهر خاطر و بهر خاطر

از کارم خدوان حسن بی پایان بندگان صاحبی ام اگر
 الی او ان دریافت فیض خدمت لازم الساده عاواره و صید
 غنیمت رحمت لایات و بروج خدمات لایق الاستقامت شغلت
 اقدر مخلصان را بین الاقران قریب غفرت و مباحات فرماید
 نوشته صدق مرسته ان رحمت در نکامیک
 غلط عطفوت چونند باست کشف احوال صدق اشغال ان رحمت
 ابرود مصوب فرستاده و از مضامینش اطلاع کامل و اگاهی
 صدر اگر استقامت وجود مفاد البقیه عمت طابت درین ام آن فرستاده و از مضامینش
 که مرض عام بر عرض عام عارض خاص و عام سکنه ان دیار دودار مسکن
 و دمانا فلک دوار رسانیده با مقدر عارضه که رخنوده در فرستاده و از مضامینش
 ش که باید بدونه شکی و باکی هر چند طبیعت بشری مضمون فقرت سرافرازی با این شایسته
 الاولاد و حرقت الاکباد و مثال این قضایا بی شمار و کجا محال
 ابطل رست و زبان و در ترجمان سیاه کلمات اولادنا اکبادنا و در این شایسته
 کویا و نیکو کواهرت برین معاد و کما غیب ثمره الفولک مفسطور و اشغالت شایسته
 هواری و اعراض و اشغالت شایسته
 قدر و عالم در این شایسته
 رسی موقوفه و از این شایسته
 سحر و اهرام و این شایسته

از کارم خدوان حسن بی پایان بندگان صاحبی ام اگر
 الی او ان دریافت فیض خدمت لازم الساده عاواره و صید
 غنیمت رحمت لایات و بروج خدمات لایق الاستقامت شغلت
 اقدر مخلصان را بین الاقران قریب غفرت و مباحات فرماید
 نوشته صدق مرسته ان رحمت در نکامیک
 غلط عطفوت چونند باست کشف احوال صدق اشغال ان رحمت
 ابرود مصوب فرستاده و از مضامینش اطلاع کامل و اگاهی
 صدر اگر استقامت وجود مفاد البقیه عمت طابت درین ام آن فرستاده و از مضامینش
 که مرض عام بر عرض عام عارض خاص و عام سکنه ان دیار دودار مسکن
 و دمانا فلک دوار رسانیده با مقدر عارضه که رخنوده در فرستاده و از مضامینش
 ش که باید بدونه شکی و باکی هر چند طبیعت بشری مضمون فقرت سرافرازی با این شایسته
 الاولاد و حرقت الاکباد و مثال این قضایا بی شمار و کجا محال
 ابطل رست و زبان و در ترجمان سیاه کلمات اولادنا اکبادنا و در این شایسته
 کویا و نیکو کواهرت برین معاد و کما غیب ثمره الفولک مفسطور و اشغالت شایسته
 هواری و اعراض و اشغالت شایسته
 قدر و عالم در این شایسته
 رسی موقوفه و از این شایسته
 سحر و اهرام و این شایسته

از کارم خدوان حسن بی پایان بندگان صاحبی ام اگر
 الی او ان دریافت فیض خدمت لازم الساده عاواره و صید
 غنیمت رحمت لایات و بروج خدمات لایق الاستقامت شغلت
 اقدر مخلصان را بین الاقران قریب غفرت و مباحات فرماید
 نوشته صدق مرسته ان رحمت در نکامیک
 غلط عطفوت چونند باست کشف احوال صدق اشغال ان رحمت
 ابرود مصوب فرستاده و از مضامینش اطلاع کامل و اگاهی
 صدر اگر استقامت وجود مفاد البقیه عمت طابت درین ام آن فرستاده و از مضامینش
 که مرض عام بر عرض عام عارض خاص و عام سکنه ان دیار دودار مسکن
 و دمانا فلک دوار رسانیده با مقدر عارضه که رخنوده در فرستاده و از مضامینش
 ش که باید بدونه شکی و باکی هر چند طبیعت بشری مضمون فقرت سرافرازی با این شایسته
 الاولاد و حرقت الاکباد و مثال این قضایا بی شمار و کجا محال
 ابطل رست و زبان و در ترجمان سیاه کلمات اولادنا اکبادنا و در این شایسته
 کویا و نیکو کواهرت برین معاد و کما غیب ثمره الفولک مفسطور و اشغالت شایسته
 هواری و اعراض و اشغالت شایسته
 قدر و عالم در این شایسته
 رسی موقوفه و از این شایسته
 سحر و اهرام و این شایسته

این کتاب را که در این شهر
 از کمال کماله آید
 جهان مدار آن آید
 این امر تو خیر و خیر
 رسید و هر که در این
 حقیقتی که در این
 رفاه و ملکیت است
 حضرتش در این ملکیت
 ممنون و مرآت خوانند
 فرمود و برآمد
 در این ملکیت خوانند
 از هر که در این ملکیت

و چه داند آنکه از سبب جوئی و سپردن کوی مردم بدندان بایست
 از خود یارب مردم مبد و فقه کاندین تدان از سبب مردم چه
 مرفوع خواهند بود درجات انسان لیا القیام صاحب ملکیت
 فقیر از است که خلصان را اعتقاد سخن حال شاست غافل از آنکه
 ملازمان را اسم بی شاست بحر حال انجند اوقت آگاه ملازمان
 باین که سبب تن از سبب اس و نام نامی محمد حسن دارند عالم
 محبت آگاه و مورد انباء میارزد که رعایت دوستداری است
 خور و در حقیقت مردمیت منظور شد نه سبب مانند عوام کالدم
 محض ادعای هستی چار فقر مردم نام مست غای صاحب غرض الهی
 فی قلوبهم مرض در ششانی چندین که مؤثر و خویش را به بد کوی و
 عجب مردم سخاست ذات و نباشت صفات مشور کرد و نیست
 آن بنی قلم در دین که میرود دنان است اقوای چودت چرا
 با وجود دوستداری ممنون کلین انداز را به ششست

برای

این کتاب را که در این شهر
 از کمال کماله آید
 جهان مدار آن آید
 این امر تو خیر و خیر
 رسید و هر که در این
 حقیقتی که در این
 رفاه و ملکیت است
 حضرتش در این ملکیت
 ممنون و مرآت خوانند
 فرمود و برآمد
 در این ملکیت خوانند
 از هر که در این ملکیت

عیب جوئی نیست کوی بر خلصت زود از می آید
 اثر کند در کوه ننگند و نوسنگند ل اثری نامر بایان آمد و ملکیت
 در کستان با پایان و در سپردن است اندکی پیش و کفتم
 کدل آرد و شوی و نه سخن بسیار است سخن محضر بعد از این اگر
 بنامین است در مضار تلافی بود کم از کم نیست الباقی عند الله
 گناشته کلک اظهار میگرد که شوق در یافت
 افاضت دست و به خوشی که منطلق قلم بدین رقم از پان بی
 فاصد و علام الضایر و انوار شاد حال و کوا و بر صدق انفعال
 که اگر خواهد نمودی از مطلق آن را در این محضر منقذ سخن خور و الله
 خامه رایاری سخن بران سخا و بود علی ای تقدیر چون این نصبت
 نظیر درین اوقات سرخه شوق شخص علوم دینیه و معارف
 حق بعضی که پان گیر و جان کردید و سبب قلم و قلم آن ناکر
 از ساعتی که نشاء کند بدان تفویم بود و فلهذا تحقیق آن را از
 سلاطین و حیدرین و خط قرین نموده است اصحاب شنبه
 در این ملکیت خوانند
 از هر که در این ملکیت

بدانچه شوق مصافات و موالات عمل نموده
فخلص خوی خود را قریب منت و رهن امان خواهند نمود
باقی همیشه کوب سعادت و اقبال از اونی مقاصد و
و در شان فخلص خلاص شیش و ارادت مند
اندیش که بی خامه اش بر لال عرض جو دیت تر زبان و
جو بار آمد اش از ناء معین کشف عقیدت عذب
النسانت بوقت عرض و اهن موافقت اخلاص
معرض شود تا کین معاکف احصا صبر سازد که چون بر
منت اراد مند ان را رخ دم متهم و بعد نمت عقیدت
و رزان ثابت قدم لازم است که همیشه در حالت غیب
و حضور همواره در موطن نزدیک و دور واسطه جوی عرض
نیاز و رابله انیکر تحریک کلب سخن پرداز بوده بواسطه
نگار عریفه نگاری و برابله اظهار خلوص و اخلاص شاری
و ارادت غیبی و نهایت مصافقت و مخالفت قاجار

فرمان

کا الشمس وسط النهار جلوه نای افش اعلان و اظهار کالبد
فی زاید الا نور حیره ارای مایای انظار و البصار نماید
شاید که انتر از نشایم مشکین شایم نکر در لحات حرکت
سلاسل توجبه و الثقات ندانم و الامقام ان سرکار علما
تواند گشت و بهوب رواج لغین فواج تدبر مکانات
مضی ابواب عنایت و ملاطفت فوات جلالت باب
ان در بار تواند بود و صدور ارقام ملاطفت ارقام
و امضای مناشیر عنایت انظام که اعظم منانا و ارام و اوس
انگنی و امال طپت مخالفت ار تمام است بهره مندی
چهر تواند نمود لکن در این اوان ممنت نشان که لایق می
غیر اسحاق و الممنون اخوی ام حاجی میرزا زکی مقدم سرکار فیض
احرام جویم حرم حضور سبه و استدر اک شرف ملازمت
بر مطیع عنایت نفیسته قلای دریافت سعادت خدمت
میگرد و جزا مراتب و اخواهر و اراد مندی فخلص

بر حسب عشق و معروض عرض و اعلان میاورد از لوازم
رو به محالست و دانست که این معنی را بهتر خط
نگارش در بجات و خوشترین رابطه اظهار مندرجات
شمرده از مکارم ذات ملکوتی شکات و محاسن احسان
مستلزم احسانات مثلث نماید که مقتضای الطاف
عظیم و استلزام اشتاق جسم هموار دیده امید و رجای
از باب صدق و صفای کجلی اسجوا هر ارقام منشیان
عطار دستان ضیا پذیر و گشت زار منشی اصحاب خلوص
و ولا را بر لال کلک دیران عطار دستان قرین طراوت
و شغیر غناید باقی آیام بکام باد
طراز لونه و گشتی ارادت و اخلاص و صمیمیت پر از صفه
فرح بخشای مودت و اختصاص که شیوه ارادتمندان
در استلام الفت و نیمه هو احوال ان دار اخلاص و محبت است
میگرد که در صحنی میمون و شکامی بسنجی سادات متفرقه که در ط

فصل اول

انما من مظاهر را بر اسرار شفا و جاری اوقات سعادت
مناجات کاری و اندیشه محالست پیشه را غیر از انشا
حقایق حالات جلالت آیات بنداری نمی بود همواره
مقتضای کشاکش معجز از مرقه دین نزدیک و دور مل ارشود
مباد و در شخص احوال سعادت اشغال میگوید کما صواب
مکنین خط و خط مستطاب درین کتاب که رقم و خامنه
منشیان عطار در رقم و نگاشته کلک دیران بلاغت شمیم
مصبوب لیان دوستی نشان حاجی مبرز از کی معتمد خود اهدای محضر
محالست فرموده بودند غور و د و شرف نزول بسجده
روشنی سخن چشم منشی مخلصان گردیده از صب فرح
سجای و موصول است موصولش رواج میکن فواج توجیه
الشفات بروحیات احوال ارادتمندان محالست
سکال و زید و از مرقه اعتدال مزاج ملاطفت امثال شاد
خورسندی خاطر عنایت اندراج که از فی مرقه ملاحظه

متنبط و مستفاد بود و سرور غر محصور روی نمود و زبان
اخلاص ترجمان را بشکر کن آری حضرت باری کثود و جا
و اثنی است که همواره در حب و دلخواه مخلصان کمال اعتدال
طلبی مقرون و من سیمع الاحوال از منازات طبعیت
مأمون باشند بعضی برای ایامی مشتاقند که بدین موجب از فطره توجیه
الاشیات نامزد مخلص فرموده محبوب جانان میزبان
غزای سالیانه موجب تفصیل موقوفه غنائت مالمو فیض
مشاریه و موجب امتنان کامل گردید کمال خجالت حضرت
خانه همان آباد و نعمت روز افزون همواره در از و دایه
در نوقت که نشان مشارالیه دیگر باره محرم حرم حضور بود
از مقتضیات رویه اراد مندی بود که از نگارش
این مصحفیه استخوان خور مذکور خاطر فیض ملامت نمود و شرم غایب که
غنائت مبذول داشته همواره به سبقتی نگاری صورت گیرد
و ارجاع هر گونه مقام از دست اندان را خرسند و خوشحال ناسید

که قربان خاک پای جواهر آسای مبارکت شوم در نزد
بعادت و فیروزی قرین و او انی بشاد کاشی ^{در پیش} نخستین
بر نیارت بکلمه افغان ضابطه بیان قدر توانان مبارک مطاع
پیشا انعام که با فخار این فدوی چاکر دولت ابد ارتسام
از محکم نظر فرجام عزت امداد و شرف اعلام پذیرفته بود و بوق
مبای و بهو اعلف نبات شانه شای قرین و عطف مفاخر
لا ینهای گردیده و از مضامین فتوحات آئین ان
که مشتمل بر تکبیل و ترکیب اشعار و مفسدین نهاده بر کشته روی کار
آن سرزمین بود اما آن تمینات این چاپگر عبودیت شعار
سجود مومنون مرا سم شنی و بیک نسبت با و لسانی مقصود
الوای دولت سلطانی معمول و مسماع عموم سگان و قلان
اطلاع و قاطعه رحمت و رعاع ارباع این ولایت میوه
اشاع تدکار و ذکر از خطابی مبارک شرف که بسم الله و الحمد
پیا من قشایر نیر دلایل پادشاه و بجا و عدالت پذیر و پیروی جد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دروسا وعبراً لمن يتفكر
في آياته العظمى والجليلة
ويعلم أن كل شيء لا يخلو
من قدره العظيم والجليل
والعظيم والجليل

وولیران کین نورد دشمن شکر صحن و فلاح متین
ملکت خلعت خراسان را چون خوراسان گرفت
طرد و دروغ لای ثیر و جب و کنار صغیر و کبر و برنا و برار
نار و ایشار در هم و دینار و شکر شکر برین و غیرت چرخ
شیرین گشت و از حصول این فتح و حلول این تصرف
بی پایان خامه تقدیر منابر بشیر بر عنوان محافل خشم
و چون اله تعالی تقویت پشت پیش نمازان خیل اسلام
کریم الله و غیر اسم الله علی الاعداء و ضعف و قنور
سر بازان چند کسسه و زمام و خند و نکت فرجام از
درجه منی و قنور خواص و عوام گذشت امید که همواره
بد و کاری جناب اقدس الهی بخود و معبود اسلام منظر
و منصور و چو شکر کفر و معاندین دولت ابد دار

الحمد لله الذي جعل في خلقه
دروسا وعبراً لمن يتفكر
في آياته العظمى والجليلة
ويعلم أن كل شيء لا يخلو
من قدره العظيم والجليل
والعظيم والجليل

خداوند پاک مقهور بود و اولیای دولت منصوره و بین
دولت منصوره و بین
دولت منصوره و بین
دولت منصوره و بین
دولت منصوره و بین
دولت منصوره و بین
دولت منصوره و بین

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند مطاع است که سر لوح کتابش را خطاطا حور و جوهر و
دانش و پیشوای شیخ و ذریه است نملاره رساله ذات نکات مفاد و مفا
به قبول مرصع نسل امان و آمانی مزین و مرتب است از نظر سرسوزی
مصادقت و و داد و کجی و بی یک از مرصع نقوش نماید که خستنی
لش نشسته که صیغه خلاصه یافت و قمار از اول تنهاری حقایق
سعادت و دلالت ساده و فصاحت و رساله ضمیر خلاصه غیر از
شوق و رک فیض ملاقات حقیقات است و در این وقت که
رفع قلم تحریر ختم انصوحاً بکلام از صفو ظاهر کشیده از اوان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه
دروسا وعبراً لمن يتفكر
في آياته العظمى والجليلة
ويعلم أن كل شيء لا يخلو
من قدره العظيم والجليل
والعظيم والجليل

۱۰۰

فردا ماطلاعا عند کلمه سر لوح کتاب آفرینش از ملا لاجورد و دو خود مصحح
دانش و فن توشیح و در دست همواره رساله ذات یک مضاف
مقدمه عابد اول مصحح میل آملی و آملی نیز در دست و مقدمه
سرور نامی مصادقت و دو داد کل عینی نامی مضاف و در مقدمه
که چون مقدمه که گذشت که مقدمه مضاف و در بار اول انحصاری
مضاف حالات و حالات ساده و نامی و رساله ضمیر مضاف و ضمیر
شوق اهل اک فیض ملاقات حکایات ادا شده و مضاف اوقات
که رافع قدم تحریر نموده و مضاف به انکسار در رافع مضاف می شنید از او

موالات دانسته که شرح تمام احوال کثیر الاصل و شرف نظر دارد و در
هر وقت که از طبع اسلیم غارت می شود و تفسیر از نفس خطا می آید و در هر وقت
که تفسیر کتب عال از رنگ آنر خند حضرت صالح سر و ال قریب
و مالت آنکس نیست و قوع از محبت آنکه در عطف است و مالت
با داور که سر از دایمی است و نوزده عرش و ده ملک است و در هر وقت
که تفسیر کتب عال از رنگ آنر خند حضرت صالح سر و ال قریب
و مالت آنکس نیست و قوع از محبت آنکه در عطف است و مالت
با داور که سر از دایمی است و نوزده عرش و ده ملک است و در هر وقت

عراق تفسیر و آنرا می دانند و و کرم از اراخه می دانند
و آنرا می دانند که تفسیر کتب عال از رنگ آنر خند حضرت صالح سر و ال قریب
و مالت آنکس نیست و قوع از محبت آنکه در عطف است و مالت
با داور که سر از دایمی است و نوزده عرش و ده ملک است و در هر وقت

ملک از اراخه

که خوانده و در شرف می رود و در هر وقت
عراق تفسیر و آنرا می دانند و و کرم از اراخه می دانند
و آنرا می دانند که تفسیر کتب عال از رنگ آنر خند حضرت صالح سر و ال قریب
و مالت آنکس نیست و قوع از محبت آنکه در عطف است و مالت
با داور که سر از دایمی است و نوزده عرش و ده ملک است و در هر وقت

نیم و حال که و مانع نمی داند و در هر وقت
عراق تفسیر و آنرا می دانند و و کرم از اراخه می دانند
و آنرا می دانند که تفسیر کتب عال از رنگ آنر خند حضرت صالح سر و ال قریب
و مالت آنکس نیست و قوع از محبت آنکه در عطف است و مالت
با داور که سر از دایمی است و نوزده عرش و ده ملک است و در هر وقت

زنده الاوامر والاخر صاحب المناق والفخر و عبد الله بن عبد الله
 افضل افضل الكرام ساحة كنهان بصل كاري مستحق برده آتش
 بنود و سر سبز که حدیقه کلای الوان القیاس و رفیع خاطر که در
 رامن تان غنیمت دانه و حسن خضای مستی و طاهر الزود از
 ترخ خانه شکیبایان خضارست و تشریف شرح افاضات القیاس
 را از قلم غنیمت رقم را با دلی مضاعف و برین غنای شریک
 خاطر جمعیت است که گویند القیاس است که حدیقه شریک
 غنیمت رقم را در کلمات ملامت نهادن و در طوطی طاهر
 سگ را در شکرستان محضیت که از رنگه بر دانه سازد در این
 جهت آن که موجد است رسیده طراز بر شیر و بر این سینه ای
 افضای این غنیمت در زمان قلم صفت قسم را با دلی مضاعف است
 در ازو مقابله خنده شکر نامه الوان که تان را با زینت در طی
 ان زبان که از خطه کلایان میگرد که در این وقت تقریر
 و موجد غنیمت سی القاب قمر بر شایسته خلیت و کلمات

اکثرا متعلق و شکر این صاحب افکار و انشا سلاله الاطال و الاطال
 سر زوا و انشا قسم در این سامان خور و در کار است از شکر علی بن
 شاکر شاکر شکر از شکر که شاکر الله از خطه ملامت ای کلمات
 هر طریقی که است او را راضی و بر و در روانه سازند و هموار ابراز غنیمت
 رسیده طراز در هر منظور و این بنایست در کاه الله را با سال مرسلات
 غنیمت نکات در انشا کلمات قریب و در غیر محضیت ماند و غنیمت

در هر تم که شکر که شکر لایم را بچشوق اساس غنیمت مکنون غنیمت
 که شکر شوق خدمت و ظهور را اوست غنیمت که ام رو به شکر غنیمت
 زمانی که بهو لایم الزام خدمت غنیمت مکنون طالع یاری و شکر غنیمت
 غنیمت که حضور و است از ان غنیمت در امان همه سلطت سرکار او و در کوه غنیمت
 افضای از روی و ابر و در دانا و است غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
 غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
 پوشانم ملکه در کوه و در خطه کوهشان این غنیمت می کشد که مظهر ان

خدا صفت عالمی و پسند و من از این منضم خطی و نصیحتی که از
 دست که از این منضم خطی و نصیحتی که از
 مخلص از دست که از این منضم خطی و نصیحتی که از
 خدمات سرکار عالی شایسته است که صدر کار و نظارت بر امور
 مستحق که از خدمت کاران خود شایسته خدمات و فرمایشات
 لایق را از این منضم خطی و نصیحتی که از
 زبانه به جابر اطلاعات است که خواسته شود و سرپرست و اندوخته

جمله اله خداک و زرقا لک خوشان روزگار خوش که با ما
 جدا از این کار خوش دیگرند و روزگار خوش نه و ما برای دارم
 و نگاه بر احوال خوش که به بار و دولت خلقی در خور الای
 قبول سرکار کارگاه خوش قاشی برارم و نه کاغذ و رنگ و خط و امثال
 زیاده و کسر نامه خط و مال محاسن تحریر بر وجهی که دیده و ثبت آن
 از خط و آن استخوانی که بر کاغذ و خط و امثال قلمت بسیار است

از این

کارهایست و عذر از این است که این منضم خطی و نصیحتی که از
 هزار باره بوی که بر این منضم خطی و نصیحتی که از
 و صلافاست شایسته است که به کارگاه شایسته و در این صورت
 فصل و شرف است که در این منضم خطی و نصیحتی که از
 و عاقل و ذات شرف و عاقل و ذات است و پس از این خدمت ملک
 قابل کارش بقا که در این منضم خطی و نصیحتی که از
 بکانه و در این منضم خطی و نصیحتی که از
 دارد و دیدار شرف و توقع که کارگاه شایسته است و این امر
 به هر که از این کارگاه شایسته است و این امر
 روزان و مرد و از این کارگاه شایسته است و این امر
 ناریک شد و نامه را در خط و امثال کارگاه شایسته است
 چو در این منضم خطی و نصیحتی که از
 تر از این کارگاه شایسته است و این امر

این منضم خطی و نصیحتی که از

عجالت که از سوخته آتش شتیاق جدائی و ساشی
 ناشی از اهریمن و اهریمنی است که از دست آتش شتیاق
 مشتاقان و محبت شریف شود اما چنان کرد که غلت محبت
 الفت تقاضای هر نفسی میکند ما کیم نسوزیم غرقه بدیاری خلق و در این
 غریبه بمانی ساقی هر چند که عاشق است کمر زینت آری که کند عشق تقاضای
 فلق و هر چند که صفت نیاز از کس درین سبک خاک پرست است از جانب انظار
 عدم الشاک و پوفانی که موجب رسوائی اهریمن شتیاق شریف شود و از سوخته
 هر چند و فانی شریف و هر چه ترا میاید جفا شریف و آری سواد این بارستان
 زیباتر و کلد از این تان نا شکیار است و است چرخ سیر را کند شوق و محبت خوش
 سازد بعد از این طریقی الشافی آغاز کند و آن بی چهره که دیوانه خاص است
 چه بسا که باز از نظر انداخته اند چند طریق و لبران چنین است اما کاه پیکر
 شسته دلان و دردمند و بی سمت اند از نزد کشتن جفا از لطفی نیست
 گویم تخرید تو هر چند که کرد و درین طریق لطیف تو را خط فراموش خواهی که خدا در
 جهان را تو باشد و زینهار تو در پارس هر خسته دلان شریف و کاه ای خدا

الغافل از کثرت ازلال

الغافل از کثرت ازلال اصال که سر مایه حیات نشسته کاه بلعید از لطف
 و کاه هر از کثرت و کاه کون با پای کثرت و کاه کون با پای کثرت و کاه کون با پای کثرت
 بخاطر ازلال و کاه کون با پای کثرت و کاه کون با پای کثرت و کاه کون با پای کثرت
 و کاه کون با پای کثرت و کاه کون با پای کثرت و کاه کون با پای کثرت
 رسیدنیت ای شواخسته شواخست احوال در از روی اصال سپید و بی مثال
 در وصل بود و چرخ بران لیکن و در جود همیشه اصال و این معنی و معنی و معنی
 که آفتاب حریف است لیکن کسین ازلال است و از لطفانی و بقیاتی نیست و کاه
 بدیاف خفا شکر شده و لال و در دما کاه و شیشه حالان است خاک چنان کرده شود
 که این عارض عارضی حسن ضعیفی جلودی تبدیل کرد و دیگر کوه و درون کوه کاه
 از شرح شده و بجای کاه و در چنان شکایت مجبور آغاز کرد و اما امید و از این کاه
 بار چنانست طایفه قسم ناز و جان که از کاه قوم عظم صدق و شایسته تاثیر
 نام کرده در مقام سوال افتد که بجهت این کینه درین برین خاطر غبار نشسته
 کرد و محمود شکر کرده ام که چنین اصال محمود نشود که غیر شریف معلوم و زهری
 دیدم و در بود و در دما کاه و در چنان شکایت مجبور آغاز کرد و اما امید و از این کاه

الغافل از کثرت ازلال

در این کتاب که در این کتابخانه است

در این کتاب که در این کتابخانه است

تقریر و کتاب

تقریر و کتاب

تقریر و کتاب

تقریر و کتاب

تقریر و کتاب

تقریر و کتاب

تقریر و کتاب

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the text on the reverse side, discussing various topics in a formal or scholarly style.

Handwritten marginal notes in Persian script on the right edge of the page.

